

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.

The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi

<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 509 विषय पुशो

नांव भाषा 6 महात्म्य म०

लेखक/लिपीकार —

पृष्ठ 14

काल — पूर्ण/अपूर्ण —

नंतत्रकत्वापुण्यमहमथाददत् ॥१६॥ तस्यपुण्यप्रभावेननरकान्निर्गतः पुनः ॥ घोरं प्रेतत्वमाप नोसू-व्योस्यश्वमहोदरः ॥१७॥
 जलाशयः सुबहुशः संतिचाम्यपदेपदे ॥ शुचिः शीतोदकोनद्यासरां सिविविधानिच ॥१८॥ तृषार्त्तकापिनलभेद्येकामप्युदकां
 जलिं ॥ विप्रोच्छिष्टानिभूतेभ्यः सतिलान्नानिसर्वतः ॥१९॥ सिक्तमेकं न चानोतिक्षुधात्तोसर्वतोभवान् ॥ कदाचिदपिकिंचिच्चलभेन्नुवा
 जलंयदि ॥२०॥ सूचिमुखस्याहरतः पिपत्तोनामहोदरां ॥ ममपूर्येतवर्षाणांशतेनापिकथंचन ॥२१॥ ह्युत्तस्माव्यासदेहोदनसुरव
 प्राप्नुयात्क्षणं ॥ प्रेतत्वेवर्त्तमानस्यवर्षद्वादशकंगतं ॥२२॥ इतिवः सर्वकथितंमयाप्रेतत्वकारणं ॥ दिगंबरामलाश्लिष्टाअस्त्रिमा
 नंशरीरकाः ॥२३॥ मूकामुंडाश्वलंबोष्ठादातुराश्वभयानकाः ॥ इमामवरुणं संप्राप्ताविषाकाकस्यकर्मणः ॥२४॥ तन्मेनिगद्यतां
 सर्वममात्रास्तिकुतूहलं ॥ इतितेनद्विजेनोक्तमूकद्वकुमक्षमाः ॥२५॥ संज्ञयाज्ञापितं सर्वयत्कृतं पूर्वजन्मनि ॥ लंघनंवेदमार्ग
 स्पपाखंडमनुवर्त्तनं ॥२६॥ नपिंडदानंनस्नानंनपितृणांचतर्पणं ॥ नपूजासत्कारोद्विजातांचविधेः क्वचित् ॥२७॥ तेनैतां
 कुदशां प्राप्ताकल्पभोग्यांसुदारुणां ॥ समानदुःखैः स्वकर्ममिदमवममादिनः ॥२८॥ अन्वगच्छामतंसर्वेप्यन्यजन्मजला
 र्थिनः ॥ सार्थोजगामतपतीव्यंतुदुरतः स्थितः ॥२९॥ तस्यसार्थस्यमध्यखोद्विजपुत्रः समाययौ ॥ तेनतत्रकृतंस्नानंआषा
 ढेतपतीजले ॥३०॥ यथावन्मासमेकंतुतस्यांतेभोजिताद्विजाः ॥ तदनुज्ञादितिप्राप्यस्नानंसंपूर्णमस्तुते ॥३१॥ कताषाढफलेपि
 त्रेददोब्राह्मणसंनिधौ ॥ आषाढस्यफलेदत्तेप्रेतदेहंचतक्षणात् ॥३२॥ सत्कायदिव्यदेहोभूद्विमानवरमास्थितः ॥ उवाच
 पुत्रंमुदितोवत्ससाधुत्वयाकृतं ॥३३॥ नरकादुद्धतः पूर्वदारुणापुत्रेकदुष्टकर्मजात् ॥ इदानींतुप्रेतभावान्मोचितोदुःखसाग
 रात् ॥३४॥ धितेधन्याः पुण्यवंतश्चतैश्चलोकद्वयंजितौ ॥ भवंतियेषांसत्पुत्राः पुण्यकर्मपरायणाः ॥३५॥ अदातारोपिदाता
 रः पापिनोपिचपापिनः ॥ वरमेकः सुपुत्रोत्रकुपुत्राणांशतेनकिं ॥३६॥ प्रीणातिस्वपितृन्यस्तसततंपितृकर्मणा ॥ सफलंजी

आषाढः
॥४॥

वितंतस्य धन्यास्तेनैव पूर्वजाः ॥३७॥ तस्मात्सतिदिनं देवाः पितरो मनुजास्तथा ॥ ऋषयश्चैव भूतानि समीहन्ति च सत्कृतिं ॥३८॥ एता म०
सत्कृत्य यो भुंक्ते तस्माच्छ्रेष्ठतरो हि कः ॥ कृतार्थाः पितरस्तस्य तथा माता महा अपि ॥३९॥ कुले तस्य तु न प्रेतास्तस्य पुत्र च पौत्र
काः ॥ धनानि दीर्घमायुश्च न कौशो अधमस्तथा ॥४०॥ न संततेश्च विच्छेदो यः सदा चारवान्नरः ॥ आषाढपंचदिवसस्नाने
न प्रेतभावतः ॥४१॥ विमुक्तशेषपुण्येन विष्णुलोको ममाक्षयः ॥ इत्युक्त्वा स निजं पुच्छेन्नमस्माकं पश्यतां तदा ॥४२॥ विमा
नवरमारुह्य ठो वैष्णवं लोकतां व्रजेत् ॥ सार्थं सार्थं न तत्पुत्रं दुष्टस्य पितरं निजं ॥४३॥ मुदा परमया युक्तो जगाम च यथागतं ॥
वयं तत्र स्थितास्तात निराशाः स्मस्व मोचने ॥४४॥ कोत्र मोचयितान्योस्ति प्रेतभावात्सुदारुणात् ॥ त्वं नः पुत्रो सिनुपुरं पाखंडिव च नेरुतः ॥४५॥
नोनदास्य सितत्पुण्येन मुच्यामहे वयं ॥ नरेः पाखंडिभिः प्ररेड्यते यत्तु किंचन ॥४६॥ कस्यादपि प्रसंगात्तस्मिन् नोपसर्पति ॥ सोऽप्रतं
तपती जले कुले स्नानेन पावितं ॥४७॥ आषाढे योग्यतां प्राप्नोत्यनिच्छन्नपि देवतः ॥ सर्वथा यदसंभाव्य यत्पुत्रं च मनोरथात् ॥४८॥ अकस्माच्च त
दानीय विधिर्घटपतिध्रुवं ॥ कत्वं जैनसमाचारः कृतापी च महानदी ॥४९॥ आषाढे क्वचते स्नाने मे निहोरेऽपि देवतः ॥ तस्माद्वा विष्णुर्भवात्त्र नृ
नमन्यामहेऽप्यतः ॥५०॥ एतेषां समवायो यदुःकरसमजायते ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा स वणिग्विस्मयान्वितः ॥५१॥ जैनधर्मपरित्यज्य चक्र
स्नानं विधानतः ॥ एकादशीं समारभ्य यावत्पंचदशीं सित ॥५२॥ कृत्वा श्राद्धं तु विधित्पूर्णिमास्यां समाहितः ॥ तापी तटे ददौ पुण्यं पूर्वजभ्यो
यथाविधि ॥५३॥ आषाढे पंचदिनं जेस्नानेन यदुपाजितं ॥५४॥ आषाढपंचदिनं जंस्तपनस्य पुण्यं ते प्राप्य तत्र विजडुर्विकृतं शरीरं ॥ आरु
ह्यश्रुमरुतां रुचिरं विमानं ते विष्णुलोकमगमन्नाहियत्र प्राप्तः ॥५५॥ उद्धृत्य नाथ वणिकस्वपितुं तस्मादत्यंत कष्टजनकाच्च परेन भावात् ॥ आ
षाढमाससवनप्रभावं दृष्ट्वा नुवर्षसवनाय समुत्सुको भूत्वा ॥५६॥ तेनाषाढदशस्नानं त्रिगुणात्वेकं चेतसा ॥ तत्पुण्यात्तत्पदोपारोयज्जगत्यां ॥५७॥
न शोचति ॥५८॥ इश्वर उवाच ॥ माहात्म्यमेतद्वादितुं विनंदनाय आषाढमाससवनस्य यथावत्तत् ॥ स्नानस्य यत्स्वविकलं फलमिच्छतीह श्रोतव्यं ॥५९॥
मेव खलु तेन महायहारी ॥६०॥ इति तैकपितं सर्वं यत्पुण्यं तु त्वया सुता ॥ ताप्याषाढफलं सम्यक्किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥६१॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
रुद्रकात्तिकसंवादे ताप्याषाढस्नानमहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥१॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ आषाढस्नानं जतात त्वया प्रोक्तं महाफलं ॥ आषाढे

सर्व

तपतीस्नानं सर्वपापहरं नृणां ॥१॥ कोविधिस्तस्य किंपुण्यं केतन नियमास्मृताः ॥ तेषां केके फलं तन्मे ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥२॥ इश्वर उवाच ॥
प्रातः करोति यः स्नानं मध्याह्ने पियथा विधिः ॥ द्विगुणं फलमाप्नोति त्रिस्नात्रिगुणं फलं ॥३॥ पयोध्मीसंगमे स्नानं देवानामपि दुर्लभं ॥ यस्माच्चतुर्गुणं पुण्यं
माषाढस्य प्रकीर्तितं ॥४॥ तथैव विदुमस्याश्वसंगमेपि निगद्यते ॥ मूलताप्याकृतैर्नैने मुनयो नात्र विद्यते ॥५॥ गोमयासंगमे वै तत्सर्वपापहरं स्मृतं ॥ संग
मे यत्र कुत्रापि द्विगुणं पुण्यमुच्यते ॥६॥ तथैव द्विगुणं प्रोक्तं स्नानं शंकरसंनिधौ ॥ सन्निधायास्यलिंगस्य चतुर्गुणमुदाहृतं ॥७॥ शालिग्रामशिलोपे
तु तथैव स्याच्चतुर्गुणं ॥ स्नानं कुर्वीत मोनेन खित्वा चैव ॥ कागमानसः ॥८॥ आदित्यमनसा ध्यात्वा मार्जयेत्सं च वारुणे ॥ ऋग्भिः स्वदेवताभिश्च मार्जयेत्स्नात
तः परं ॥९॥ सूर्यपुत्रिनमस्तुभ्यं नम आषाढसंभवे ॥ तत्प्रसादेन संपूर्णमाषाढे स्नानमस्तमे ॥१०॥ इति प्रार्थ्य नमस्कृत्य ततः स्नायाच्च वाग्यतः ॥ स्नानं
ते तर्पणं कुर्यात्सिद्धिं नु द्विश्य च ततः ॥११॥ ततोरवेरुपरजानं कुर्यात्तद्गतमानसः ॥ विभ्राड्ब्रह्मविषं कल्पं सृक्तं पुरुषसंस्तकं ॥१२॥ मंडलं ब्राह्मणं तत्र
निर्गल्य च ततो बहिः ॥ एवं स्नानविधिं कृत्वा देवतानां च पूजनं ॥१३॥ होमदानं यथाशक्तिततः कुर्याद्द्विचक्षणः ॥ एवं प्रतिदिनं कर्ममासं यावत्समाहितः ॥१४॥
यद्युत्करोति भक्त्या न अक्षयं तद्भवेत् ॥ सर्वपापहरं स्नानं यत्र तत्र प्रकीर्तितं ॥१५॥ आषाढे कुरुते यस्तु सूर्यपुत्र्याः प्रदक्षिणां ॥ योजने योजने स्नानं
कुर्वन्नेकाग्रमानसः ॥१६॥ प्रवाहमूलमारभ्य यावच्च सरितां पतिः ॥ विमुक्तकर्मबंधेभ्यः कैवल्यं सोधि गच्छति ॥१७॥ ब्रह्मचर्येण कुरुते यो धाव
त्प्रदक्षिणां ॥ स ब्रह्मलोकमाप्नोति दुर्लभं मनुजेरपि ॥१८॥ योजने योजने स्नानं शुचिगोदानपुण्यदं ॥ समग्रफलदं प्रोक्तं अशक्तस्योऽस्मवारि
णां ॥१९॥ स्नानार्थं फलदं कंठं स्नानं सद्भिर्निगद्यते ॥ -- पादफलदं पादाघस्याभिषेचनं ॥२०॥ ऋग्विरदेवनाभिश्च मुनिभिः परिकीर्ति
तं ॥ स्नानान्येतान्यशक्तस्य कीर्त्यते तु नु कंस्तथा ॥२१॥ अन्यदेशस्थि तो यस्तु पुमान्मल्लिखविग्रहः ॥ कुर्वन् न्यजले स्नानं स पादफलमश्नुते ॥२२॥
एकभक्तेन यः स्नायात्स स्वर्गं च यतेन तु ॥ अयाचितेन तत्पुण्यं स पादे जायते पुनः ॥२३॥ नक्तभोजी नरस्नात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ उपवासस्नानक
र्ता पुनर्नैव प्रजायते ॥२४॥ फलभोजी नरस्नात्वा सोत्राम्णो लोकमाप्नुयात् ॥ पयोव्रतेन यो स्नाति स्वर्गलोके वसेच्चिरं ॥२५॥ स्नानं कुर्वन् यत्र भोजी श
कस्यादिसलोकतां ॥ धात्रीफले स्तिष्ठेत्तैर्वापि स्नात्वा स्वर्गं महीयते ॥२६॥ उष्मोदकं परित्यज्य स्नानं कुर्यात्समाहितः ॥ वारुणं लोकमासाद्य तत्र भोगान्सम
श्नुते ॥२७॥ तैलाभ्यंगं वर्जयित्वा रूपवान् जायते दिवि ॥ चंदनं तु परित्यज्य चंद्रस्यैतिसलोकतां ॥२८॥ पुष्पवर्जं नरो यस्तु नंदनो भोगभागभवेत् ॥ ततो महीतुं

आषाढम०
॥५॥

पुनरागच्छेदेवस्यमध्यतः॥२८॥कुर्वन्नाषाढसवननरवलोगधरोभवेत्॥स्वर्गेकीडत्यसरोभियावदाभूतसंप्लवं॥३०॥एकान्तमोजीतुनरो अ०२
मुनिलोकसमश्नुते॥गोधूमान्वर्जयित्वातुभोगमादिविजायते॥३१॥योफेलेवर्जयित्वातुदेवैवमानिकोभवेत्॥मद्यवर्जश्चैर्लोकंमधुवर्ज
वगच्छति॥३२॥वरान्वर्जयद्यस्तुसयातिपरिमाणंति॥भूमिशायीनरोयत्कशकलोकसगच्छति॥३३॥ब्रह्मचर्येणयोमर्त्योआषाढेस्नानमा
चरेत्॥अप्सरालोकमासाद्यभुंक्तेभोगान्मनोरमान्॥३४॥वाञ्छितान्लभतेकामान्नरस्तावुलवर्जनात्॥गंधर्वलोकमाप्नोतिनरोगं
धन्विर्वर्जयेत्॥३५॥शाकाहारणयोमासआषाढसवनंचरेत्॥आतिथ्यंदेवतानांसलभतेमानपूर्वकं॥३६॥त्रिकालंविष्णुमभ्यर्च्य
हेशंवापिमक्तैः॥सूर्यत्निकंकारयतितत्तलोकंसमश्नुते॥३७॥स्नात्वापूतंजपेद्देव्यामासेप्रतिदिनंद्भिजः॥ब्रह्महत्यादिकैःपापैर्मुच्य
तेनात्रसंशयः॥३८॥तिलहोमसहस्रंवाप्राणायामस्तुषोडशा॥कुर्वन्पूर्वविधानेनसर्वमायातिगोभवेत्॥३९॥विष्णुलोकमवाप्नोतिकल्प
यावच्चतिष्ठति॥ततोवसुमतीप्राप्यसार्वभौमोभवेन्नरः॥४०॥विष्णोर्नामसहस्रंतुयोजपावच्चतिष्ठति॥ततोवसुमतीप्राप्यजपंस्तल्लोकमश्नुते॥४१॥
अष्टोत्तरशतंनाम्नातपसावाजयेन्नरः॥भक्त्यापरमयायुक्त एकचित्तोदृढव्रतः॥४२॥सूर्यलोकोसलभतेवासंयत्ररवेःसुता॥प्राणान्विदधताता
ताप्यायथाशक्त्यादिनोदिने॥भक्त्यास्नानंविधायादौलभतेपूर्ववत्फलं॥४३॥स्नात्वायःकुरुतेदीपमासमेकंनिरंतरं॥आयतनेतुदेवानांतत्तल्लोकमुपेति
च॥४४॥ज्येष्ठपूर्णचमादिहत्वाषाढस्यपूर्णिमा॥तावत्स्नानंप्रकुर्वीतस्मप्रागपंचदिनोत्तरं॥४५॥यद्याषाढद्वयंवर्षेकदाचिदुपपद्यते॥तदाद्वितीयो
स्नात्वाद्दिगुणंफलमाप्नुयात्॥४६॥आषाढस्नायिनावत्सृष्टुदानफलंमहत्॥येनदत्तेनपुरुषोऽलभतेवाञ्छितंफलं॥४७॥धेनुंददातिविप्रायप्रस
हंयःपयस्विनीं॥विमुक्तपातकैःसर्वैःसबिलोकेसंपूज्यते॥४८॥यावत्तपतिसूर्यःस्वेतावत्कालंसतिष्ठति॥पश्चात्सविष्णुसायुज्यंदुर्लभंप्रतिपद्यते॥४९॥
स्वशक्त्याद्यथैवैषेक्षपक्षाद्वैवातदुद्धकं॥एकावापिदलशक्त्यासोपितफलमाभवेत्॥५०॥वित्तशालं प्रकुर्वाणोदददाविजरेद्धरं॥पुण्यंकिंचिन
लभतेनरःप्रत्युतपापभाक्॥५१॥प्रत्यहंजदानाच्चशक्नोभवतिनिश्चितं॥रथदात्तमत्वंहयतदानात्तदुन्नता॥५२॥गोदानतोदशगुणंफलत्वंतदुहस्य
तां॥धुर्याणांबल्युक्तानांतरणानांतरस्विनां॥५३॥एवंतुमहिषीदानात्पतिरप्सरसांभवेत्॥कल्पमेकंवसेत्तत्रभुंक्तेभोगान्यथेप्सितान्॥५४॥वषात्रातक्षमा
भूमिद्विजायप्रत्यहंदहन्॥ब्रह्मलोकसमासाद्यकल्पस्यापिभवेन्नरः॥५५॥अन्वहयःसहस्राणांविप्राणांमोजयेन्नरः॥तापीतटेकारयतिससलोकसंग

॥राम॥

॥५॥

छति॥५७॥कव्यमेकं सवेतरः पूज्यते विविधैरपि॥ततो मोक्षपदं यातियत्सुरैरपि दुर्लभं॥५८॥वित्तश्राद्धं परित्याज्य स्वशक्त्या यस्तु भोजयेत्॥ततो
 र्द्धवातदं र्द्धवातेराष्टिमथापि वा॥५९॥विंशतिवाचतुर्युक्तमथ द्वादश भोजयेत्॥तदेव फलमाप्नोति तथा एकं च भोजयेत्॥६०॥वस्त्रदानान्नरो याति लो
 कं श्रेष्ठं प्रजायते॥दुकूलदानशक्तोपि वस्त्रं कार्पासिकं ददन्॥६१॥न तस्य फलमाप्नोति तस्य दानं निरर्थकं॥तावत्तददानात्सुखो भोगैर्न परिहीयते॥६२॥
 फलदाना भवेच्छ्रितिसंततं प्राप्नुयान्नरः॥उपानहो नरो दत्त्वा पादचरान् जायते॥६३॥ताम्रकांस्यं मारुकं जलपात्रं ददाति यः॥पायसं यावकं स्यात्तं वै देवी
 कृषयो भवेत्॥६४॥रूप्यदानात्कलत्राणि सुरूपाणि लभेति च॥गोधूमशालिमुद्रानां तथैव यवमाषयोः॥६५॥व्रीहिणां च तिलानां च क्षेत्राणि फलवाति च॥
 दशतिकाले संकल्पस्तस्य पुण्यं निबोध मे॥६६॥यावत्तोहिकणास्तेषां तत्तद्विगुणशंकया॥वर्षाणि वसते स्वर्गं देवता तु व्यभावयेत्॥६७॥अन्येषामपि
 धान्यानां दत्त्वा क्षेत्राणि मानवः॥तद्विजसंख्यया स्वर्गं वर्षाणि सह निर्जरेः॥६८॥रममाणो यथा कामं वासायुखलुकल्पते॥गृहं ददाति यश्चान्येन
 स्य पुण्यफलं शृणु॥६९॥नित्येकभूमिकं वापि दत्त्वा पाषाणाति निर्मितं॥चित्रितं वर्णकैश्चित्रैः सर्वोपस्करसंयुतं॥७०॥सविष्णुलोकमासाद्य स्व
 र्गं रत्नावि निर्मितं॥प्रासादे रमते नित्यं सर्वोपसुरसंयुतं॥७१॥सहदिव्यपुरं श्रीभिः कल्पं यावन्मुदाम्बिताः॥तावत्कालं वसेद्ब्रह्मलोकदस्ते
 ष्टिकार्यं च॥७२॥गृहकाष्ठप्रदं दत्त्वा शक्रलोके प्रयातिसः॥यावत्कालं चैतच्चैतत्तावत्कालमवसिद्धिः॥७३॥दाता त्रष्टृ धान्यानां निजवित्तानु
 सारतः॥स्वारीद्रोणाटकप्रसूकुडवानां च संख्यया॥७४॥स स्वर्गं निवसेद्दृष्टो वर्षाणि विजसंख्यया॥पूज्यमानः सुरैर्निर्वाणमिमाणोऽपि यदृच्छया॥७५॥
 सर्गे लोके वसेत्कृत्वा निजशक्त्या तिलान्ददन्॥गोधूमदाता कल्पं तु स्वर्गं तिष्ठति हर्षिताः॥७६॥स्वर्गात्पापभयं नैव पापादाता हि विंदति॥दा
 ताहितं दुःखान्यस्तु महलोके सतिष्ठति॥७७॥घृतं ददाति विप्रभ्याः स्नानं कुर्वन्दिनेदिने॥स्वशक्त्या संसुधाहोरात्रं देवतानां प्रियो भवेत्॥७८॥दुग्धं
 वा दधि वा यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति॥सर्गे लोके समासाद्य घृतकुल्यापति भवेत्॥७९॥अन्नदानेन लभते यद्यद्वांछति मानवः॥अन्नासत्वरं दा
 नं न भूतं न भविष्यति॥८०॥नरः पुस्तकदानेन ज्ञानवान्निश्चितं भवेत्॥विद्यादानेन मोक्षं च लभते कर्मसंक्षयः॥८१॥यस्मिन् यस्मिन् भवेदिच्छा
 तत्तदद्यात्प्रयत्नतः॥इह लोके परस्मिन्वा तान्यथा लभते क्वचित्॥८२॥स्त्रियोदानफलं ह्येतद्भूतभिः सह भुंजते॥तत्तल्लोकगतास्तल्लोक
 यं यांति च भट्टरा॥८३॥यस्मिन् वयसिकाले वा यथा दत्तं महात्मभिः॥तस्मिन् वयसिकाले च तत्तथैव च लभ्यते॥८४॥पुण्ये देशे शुभे काले

आषाढम०

॥६॥

श्रद्धया परया तथा ॥ शुभं द्रव्यं सुपुत्राय यदत्तं हितं दक्षयाम् ॥ ८५ ॥ यद्दंगविक्रदादानं फलतीह च तत्तथा ॥ यस्माच्च दत्तं तदर्थं श्रद्धा न्वितः ॥ ८६ ॥
अदत्तस्य च दत्तस्य फलं प्रत्यक्षमीक्ष्यते ॥ एकेदरिद्रादृश्यं ते धनवंतस्तथा परे ॥ ८७ ॥ समानकुलजाताश्च समानमतयस्तथा ॥ तथा समानक
र्माणः समानेद्रियवृत्तयः ॥ ८८ ॥ समदत्ता विभागाश्च तामेनं स्वधनं प्रति ॥ तथा पिकेचिदृश्यं ते धनवंतस्तथा परे ॥ ८९ ॥ सधनः पितृतः कश्चित्
या कश्चिच्च निधनः ॥ तयोर्विपर्ययोर्दृष्टः कारणं दत्तमेव तत्र ॥ ९० ॥ सर्वे विधनवंतस्तु रदत्तयदिलभ्यते ॥ परलोके च किंचिच्च श्रूयंते दुर्गतिः किला ॥ ९१ ॥
तस्मादिहोप्यमव्युत्तानादत्तं भुज्यते कश्चिद् ॥ एकं निश्चितं देयं हि निजशक्त्यनुसारतः ॥ ९२ ॥ आषाढे तपती स्नानात्पापकर्मक्षयो भवेत् ॥ अभ
क्तं क्षीयते कर्म मानवे क्वेव यत्कृतं ॥ ९३ ॥ दृश्यते चेहमाग्नस्य फलं पुण्यस्य कर्मणः ॥ ९४ ॥ स्वात्मके पापफलं पुण्यस्य तु सुखात्मकं ॥ ९५ ॥ यथेह च त
था पुत्रपुरुषः कर्मणो वशात् ॥ सुखदुःखमवाप्नोति तस्मात्स्वापात्मकं सजेत ॥ ९६ ॥ दृश्यते सुखिनः किंचिद्दुःखं पुत्रयुताजनाः ॥ दीर्घायुषो निरुज
श्च निर्भया गुणिनो नरः ॥ ९७ ॥ अपरेपि च दृश्यंते रोगार्ता धनवर्जिताः ॥ अत्यायुषोपि पुत्राश्चानि गृहा गुणवर्जिताः ॥ ९८ ॥ तस्मात्पुण्यं च पापं च
निश्चिन्त्या स्मिन्ति मानवः ॥ स्यात्पुण्ये चादरे परोन पापेषु कथंचन ॥ ९९ ॥ आषाढा खतपतात्पुण्यं परमस्तौति भुतले ॥ धर्मदृष्टश्च पूर्वतश्च
नास्त्यतो तत्समावुभौ ॥ १०० ॥ वाञ्छितार्थस्य संसिद्धिर्देनाया संविनालभेत् ॥ अन्यपुण्यं च दधिकं किं वा स्ति यं निगद्यते ॥ १०१ ॥ यावन्तो मुन
यः सिद्धा आषाढं सवनादिह ॥ तत्संख्याशक्यते कर्तुं नापि वर्षशतैरपि ॥ १०२ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथा परे ॥ सर्वेषा
मधिकारो पितया चाश्रमिणामपि ॥ १०३ ॥ लोकार्थिनो धिगच्छन्ति लोकान् मनसैर्दक्षितान् ॥ अपिमोक्षार्थिनां मोक्षं आषाढे स्नानतो भवेत् ॥ १०४ ॥
जयार्थिनश्च विजयवार्थिनोऽपि बलान्नति ॥ रूपार्थिनोऽपि रूपतुल्यभतेनात्र संशयः ॥ १०५ ॥ अगस्त्येन पुरा राजान ऊषो नाम विश्रुतः ॥ विप्र
यत्नकरं शीघ्रं पातितो वज्रं सदात् ॥ १०६ ॥ ततो हि नो विवर्णो सोमहसा ज्ञप्रपायुतः ॥ कस्याप्याननमात्मीयं न दर्शयितुमीश्वरः ॥ १०७ ॥
तेन गत्वा वशिष्ठसंज्ञाणि पश्य मुहुर्मुहुः ॥ कृतां जलिपुटो भूत्वा प्राह गृह्यागिरा ॥ १०८ ॥ स्वकीयाज्ञानतः पापं कृते व्यत्रकुबुद्धिना ॥ यच्च दि
ज्ञानावाद्यास्ते तेन मे दद्यते मुनेः ॥ १०९ ॥ तेनैव सा पातितो हं जीमूतमघवान्यदात् ॥ निःकृतिं किं करोम्येव न च शक्नो विजानितुं ॥ ११० ॥ येनाहं दुरितात्पचे
द्येन मादात दारुणात् ॥ तद्ब्रूहि मे महाभाग लभयेन समाहितः ॥ १११ ॥ नत्वा शरणं मापन्ने मामुद्धर महामुने ॥ इति स श्रुत्य तद्वाक्यं वसिष्ठो मुनिस्ततः ॥ ११२ ॥
कपया परया युक्तो राजानो मे सभासता ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अविमश्य न काया हि कार्यं किमेपि पठितैः ॥ ११३ ॥ भूमा विसृष्टं कार्यं स्य विपाको दारुणो मतः ॥

॥ राम ॥

॥ ६ ॥

त्वयेन्द्रपदसंप्राप्तेनोत्सुक्या सहसाकृतं ॥३३॥ तत्कार्यं तस्य संप्राप्तं फलमेव विधत्तया ॥ कामादयः शरीररुग्णमहांताः शतबोद्धमा ॥३४॥ कार्यं
 तेयैरसक्तमपुरुषः स्ववशाकृतः ॥ इहामुत्र च येनासौ नीयते दारुणां दशां ॥३५॥ तस्मादेते विजेतव्या लोकद्वयहितैषिणा ॥ लोभेन त्वंबूल
 वता प्रापितोसीदृशं दिशं ॥३६॥ चित्तसंशोकजननी सर्वलोकविगर्हिता ॥ राजस्वतपती गत्वा सर्वभोगविवर्जितः ॥३७॥ एकाग्रमनसा भू
 त्वा शुचो स्नानं समाचर ॥ तेन त्वगतपापस्तुल्यं सेवां छितं फलं ॥३८॥ तान्यः कोपितवोपायो विद्यते तत्र निश्चितः ॥ ननु षडं ॥ एकः शत
 बली राजा स्वपदं योजितः कथं ॥३९॥ शत्रुणां तत्पुनः प्राप्तं कथमेतं निगद्यतां ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पुरा शतबली राजा शत्रुणां व्यवितः पदात् ॥२०॥
 पुनः स्वपदमापन्न आषाढस्नपनात्परः ॥ वंगानां मधिपो राजा भवच्छत्रुबलिः पुरा ॥२१॥ ततो वंगकलिं गाद्याजितादेशः स्ववीर्यतः ॥ स
 कदा विद्ययोर राजा कामरूपेश्वरं प्रति ॥२२॥ युद्धतत्रा भवद्द्वारं अनेकः सुभटः क्षयः ॥ तस्मिन् राजसुबद्धेषां मृता अश्वगजानराः ॥२३॥ मा
 नुषाणां च पतयो बभूवुः सरोवराः ॥ यत्र त्वगुधिरं स्वावासानमत्तः पुनः पुनः ॥२४॥ नृसंतिसु नृगायंती भूतवेतः ॥ लुराक्षसाः ॥ यत्रा
 युध्यंत सुभयास्त्यक्तमरणजं भयो ॥२५॥ बाणैः कुंतैश्च खड्गैश्च पादुभिः शक्तिभिस्तथा ॥ यतं प्रतिग्रहाणाय प्रहृतः शत्रुना करोत् ॥२६॥
 उरीचकार मरणं सुभयो न पलायिनं ॥ शिरोभिर्बहुभिः सादैन्यैरव्यवेस्तथा ॥२७॥ पतिते सुभयनासारण भूदुर्गमा भवत् ॥ बालीवा
 रणवीराणां देहेभ्यः पातितः क्षतात् ॥२८॥ नदृश्यते स्म कीर्णा भूरस आसरसास्त्रिभिः ॥ क्रव्यादगणसंकीर्णतदा सत्सिंहरं महत् ॥२९॥ शूराणां
 हर्षजननं भीरुणां भयवर्द्धनं ॥ तस्मिन् महति संग्रामे वर्तमाने सुदारुणे ॥३०॥ कामरूपेश्वरबलं संग्रामाय पलायितः ॥ क्षत्रियमापला मुहं भोभो
 तिष्ठत तिष्ठत ॥३१॥ क्षत्रधर्मं परित्यज्य पलाय्य प्रयास्यथा ॥ स्वोपधर्मपरिभ्रष्टादर्शयिष्यत किं मुखे ॥३२॥ एष कोकः परश्वापि द्वितयं वो
 चिनश्यति ॥ पश्वादापि हिमर्तव्यमिति मत्वा निवृत्सतां ॥३३॥ के लोका वो भविष्यति पश्वादादिमरिष्यति ॥ इति शूरवचः श्रुत्वा निवृत्ताः केचि
 तत्र ते ॥३४॥ ते निवृत्सध्वं चक्रुर्दारुणं रोमहर्षणं ॥ कामरूपेश्वरो राजा यो धयन् परवाहिनीं ॥३५॥ ततः शतबलिः प्राप्तस्तयो युद्धमभूत्तदा ॥
 परस्पराकर्षितयोः परस्परबधौ विभोः ॥३६॥ कामरूपस्य सविभुः कोपामर्षवशांगतः ॥ अर्द्धचंद्रनिभाम्यासनिशिताभ्यां महाबलः ॥३७॥

आषाढम०

॥७॥

छित्वा धनुः शतबलो छत्रं चिह्ने देवीर्यवान् ॥ ततो न्यधनुरादाय को पाछत बलिः पुनः ॥ ३८ ॥ दृढविव्याध हृदये नाराचे नोचिरोचिषा ॥ सो अ० २
तिविद्धो बलवतारिपुणारिपुस्तदनः ॥ ३९ ॥ मूर्धया गतचेतन्योरथो पखु उपाविशत् ॥ तक्षणाच्चेतनां प्राप्य गृहीत्वा त्वरितं धनुः ॥ ४० ॥
छित्वा शतबले सारथानौ चावधच्छरेः ॥ ततः क्रुद्धः शतबलिनितान्तं सारथो हते ॥ ४१ ॥ स्वयं रक्ष्मी समादाय युद्धे रिपुगणासह ॥ नाराचा
स्तद आदाय सुतीक्ष्णान्कंचुक छिदः ॥ ४२ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानवधीतस्यैव गतः ॥ पंचमेन ततश्चाभु चिह्ने दसारथेः शिरः ॥ ४३ ॥ हते
षष्ठे पुराजास सारथौ चततोरथात् ॥ खड्गमादाय वार्ष्णीयं सरवेटकमथाभ्यगात् ॥ ४४ ॥ ततः शतबलिस्तस्य छित्वा सिमपिता पुनः ॥ मोलौ
जघान खड्गेन नृदातामवरन्भूत् ॥ ४५ ॥ खड्गप्रहारमुद्धतं विद्वलं पतितं भुवि ॥ जावगासं सजग्माह वाचानिर्भयं नृमुहुः ॥ ४६ ॥ सशत्रु
वशमायत किंचित्प्राप्तं च भावित ॥ ततः शतबलिः स्तस्य सर्वस्वमग्नहीद्वलात् ॥ ४७ ॥ न चादाय न निदंति गंगा प्रापमहायशाः ॥ ततो निवेश
यामास सैन्यं गंगा तटे बली ॥ ४८ ॥ तत्रापर्यट्ट विवरां चरतः परमंतपः ॥ शुष्कपर्णां काश्चि कांश्चि केचिद्वतां बुजायिनः ॥ ४९ ॥ महापराकिणः कां
श्चि कांश्चि च्छाद्रायणे रतान् ॥ तान् सर्वांस्तनमस्कृत्य प्रत्येकं महदाहरात् ॥ ५० ॥ तैः सर्वैः कुशलं पृष्ट्वा रातो हत्वा तदा शिषः ॥ स तैरुच्ये पुनरिदं
कृतं शतबले च या ॥ ५१ ॥ क्षेत्रसदृकं कर्म धर्मं कामरूपी पदमग्नही ॥ क्षत्रियाणां जयो मृत्युः संग्रामेनापलायनं ॥ ५२ ॥ एतन्निश्चितां लोकैर्न दोषोऽस्ति
॥ हिकश्चन ॥ अत्र धर्मः पालयतः भग्नसैन्येऽपि योग्यः ॥ ५३ ॥ तासौ पुण्याय राजे द्रुतस्माद्वैतद्रुतं सज ॥ निश्चितोऽत्र जयः कस्य भंगो वा कस्य निश्चितः ॥ ५४ ॥
विजयंतं शत्रून् ये भज्यते तत्र कर्हि चित् ॥ एताव निश्चितोऽयस्मात्तात्वे हविजयेषुभिः ॥ ५५ ॥ शत्रुर्विपदमापन्नो न कार्यश्च कथंचन ॥ संग्रामे पतितो
वीरो जीवन्नापि मृतोऽपि वा ॥ सकर्तव्यः सरिपुभिः कोपामर्षो विहाय च ॥ संग्रामे पतितं वीरं चेद्भ्रंती घातयंति वा ॥ ५६ ॥ ब्रह्महत्यासमं पापं तेषां
स्यामुनयो ब्रुवन् ॥ युक्तो बद्धं चाहतं च न बाहमिति वादिनां ॥ ५७ ॥ क्षत्रियं येन निघ्नंति ब्रह्मघास्ते प्रकीर्तिताः ॥ वैरिभिः स्वामि नं दृढं सत्का प्राण
परायणाः ॥ ५८ ॥ क्षत्रियाये निवर्तते तेषां हत्या पदे पदे ॥ यावज्जीवं स्वामिनो न वित्तं शस्त्राणि भूषणां उपयुज्यायुध्यतां च गदं च भवति रो ॥ शत्रुरप्या
पदं प्राप्नोति न हंतव्यः कथंचन ॥ ५९ ॥ विक्रीतो स प्रतीक्ष स्याद्यवत्तां प्रतरेदिह ॥ याचनीतिरिति प्राह व्यसने सति सर्वदा ॥ ६० ॥ प्रहर्तव्यो विपक्षस्तान्

॥ राम ॥

॥ ७ ॥

थास्योपत्तये सति। प्रावाहिकं तु वचनं न चैतत्पारमार्थिकं॥६२॥ कर्मवश्यं जगदिदं वदवश्यं न मानवः॥ कर्मायतो दृष्ट कर्मा कर्मायतः प
 राजयः॥६३॥ बुद्धिः श्रीश्वसुखं दुःखं सर्वकर्मानुगामि च। अन्यमां किमसक्षार्थं राज्यं स्यात्कस्यचित्पुनः॥६४॥ सुबद्धं यातिक स्यास्ति
 सहसा देते चितितं॥ यस्यैव सर्वसौख्या निदृष्टाय द्यतरस्य च॥६५॥ तस्य कालेन दश्यते कथं कर्मन कारणं॥ सहसा च मेहा व्याधेरागयः क
 स्य चिद्वेत्॥६६॥ धनागमस्य कस्यापि कथं कर्मन कारणं॥ कस्य चिद्यापदो दृष्टा सहसाप्यधनं तथा॥६७॥ एतां नीतिविनिश्चितं कर्म
 कारणमुच्यते॥ अन्यपुरुषाकारगतिमन्यत तत्तु निश्चितं॥६८॥ तत्रापि ग्रसि चारो हि दृश्यते कर्मणो वशात्। कर्मवशात्पुरुषस्य यादृशी
 र्भावतद्यथा॥६९॥ कर्मणां विष्टया युष्माकं करोति प्रयत्नतः॥ देवमेव हितस्माच्च मन्यासः परमेव यं॥७०॥ देवेन तु सर्वमाप्नोति देवेन च परा
 क्षतं॥ न धर्मवधमाप्नोति नैरक्षि ज्यं च स रोगता॥७१॥ उयक्षयादिकं चैव सर्वं देवप्रतिष्ठितं॥ असौ देवाच्च विपदं प्राप्तस्त्वं पितृजं पदं॥७२॥ त
 स्मादेनं विमुच्य श्रुवरा राज्यं नयागते॥ ऋषीणां वचनात्सोऽथ विमुच्येन महात्मनः॥७३॥ मुनीनां दृष्ट्या विषयां स्वां जगाम मुदान्वितः॥ का
 मरूपाधिपश्चाद्यमृषिभिर्मोचितस्तदा॥७४॥ विवर्णवदनो मर्षलज्जाशोकपरिप्लुतः॥ गंगायाः सलिले स्नात्वा नत्वा दध्मध्यमुपा
 गया॥७५॥ ब्राह्म्यं सरोजगामाभूदित्वा दारां सपुत्रकान्। राज्यं संसांगके यत्काशोकमर्षवशां गतः॥७६॥ निरंतरं श्वसन्क्षामो निरभीभूत
 पन्नगः॥ मानिमानं स्याजितो हिवरा न्प्राणान्परित्यजेत्॥७७॥ कथं चिन्नपिलोका नां दर्शयसात्मनो मुखं॥ तत्र छित्वा चिरं दध्यो किमन्नममसां प्रते॥७८॥
 जुहोमि खंडशः कृत्वा वन्हो देहमिमं कथं॥ किं वा कंठे शिखां बध्वा मज्जयामिति जातनुं॥७९॥ अथ वा भृगुतः पालं कृत्वा मनज्मि विग्रहं॥ अथ
 वाग्नेण तपसाराधयामिमं हे श्वरं॥८०॥ ततश्च तपसा शीर्णं स्यामि च कलेवरं॥ ततः स तप आरंभो विचार्येति मुहुर्मुहुः॥८१॥ निसंविषवणं
 कुर्वन्निःकृत्वाः पूजयेछिवं॥ शिवं मंत्राजपानि संशिव ध्यानपरायणः॥८२॥ तत्रोरजे समाधाय बद्धिं च विधिपूर्वकं॥ त्रिवारं समिधा होमं यज्ञि
 यानां समाहितः॥८३॥ एकं कृत्वा वदसे वंशं करप्रीयतामिति॥ संध्यायां च ततः साध्यां विहृत्वा समाहितः॥८४॥ स्वपितृ तर्पणानां च आहारं कु
 रते वसः॥ एवं वर्षत्रयं साग्रं जातस्य महात्मनः॥८५॥ अथैकस्मिन्दिने राजा मध्याह्नस्नाननिर्गतः॥ एवं सति मृगः कश्चित्समीपं समागतः॥८६॥

आषाढ०

॥८॥

उच्चावचाकलत्रस्तोमुंचयेनमुकुर्मुखा॥ पश्चादिलोकयद्भयः कंपमानोभयातुरः॥८७॥ राजानंदी नयाहृष्टावीक्षतेसाग्नतः स्थितः॥
नपोषिकपयाविष्टोदृष्टामगमभाषता॥८८॥ माभैमगपरित्राणप्राणैरपिकरिष्यति॥ एवंवदतिभूमिश्रोतत्रव्याधाः समागताः॥८९॥
साधियशरधन्वानोमार्यतामितिवादिनः॥ येरिपुस्तेथराजानंसमगंबलवर्द्धिताः॥९०॥ अथोपुरथराजानंमृगोनोयप्रदीयतां॥ तस्य
नोनयुक्तस्तेहरणंपरवस्तुनः॥९१॥ अथवानतपस्वीत्वंकपटीपर्यतोहरः॥ एतत्कृतेवयंभ्रातामध्यदीनामहंबधिं॥९२॥ यावंतैर्था
तयामासतावेदृक्कासिकिंछलात्॥ नूनंहंतुमराक्तस्वकपटेनजिघ्रिसि॥९३॥ ज्ञातंवैतेमुनिस्त्वंहिमगार्थक्रियतेनसत्॥ अस्माक
मिषतांचायंकुरंगः केनलक्ष्यते॥९४॥ अविलंबेनदेह्येनं विलंबस्तवदारुणः॥ इतितस्यावचः श्रुत्वा राजागर्वसमन्विता॥९५॥ प्रत्यु
वाचततोदात्तस्वरेणवर्जयन्निवा॥ यादृशाः पापिनोपूर्वेतादृशंवचनंहिवः॥९६॥ अथवाहृदयंयावत्तादृग्वाचिप्रवर्तते॥ यद्यहंरतयत्वा
स्यांमाभूयविमतेनकिं॥९७॥ नक्षमंस्यपिखल्वेनंचंडालंशरणगलं॥ गृहीतुनगतस्मेनंमयानकारितोद्यसौ॥९८॥ अतार्कितः समायातः श
रणार्थभयातुरः॥ जीवत्कथंस्यजाप्येनंमृगोक्षितश्वलुच्यकाः॥९९॥ परार्थेनश्वरात्प्राणान्दुष्करोजस्तोनृकिं॥ मन्दमानोबहुशृणा न्यस्य
जेशरणगतं॥१००॥ स्वल्पगतेषुप्राणेषुस्थितंतेसागपातकी॥ शरणगतार्थेनप्राणान्यजेद्यत्स्वविचारयेत्॥१०१॥ खापयित्वातुविपुलान्
कीर्त्तस्वर्यातिपन्नरः॥ यत्रेद्रादिपदप्राप्तिमरणेमोक्षएववा॥१०२॥ इहकीर्त्तिंश्वविपुलातत्रकास्तिविचारणा॥ नेलोक्षोयत्रकोपिस्वास्त्रयुतस्या
चदुर्गतिं॥१०३॥ नतमरणमन्विच्छेत्तन्नास्मरक्षएवहि॥ इतिमेनिश्वयंमत्वाकृतारोममघातनं॥१०४॥ मृगोमेहन्यतां व्याधारचनास्तिविचारणं॥ इति
तस्यवचः श्रुत्वा व्याधाउचुरनंतरं॥१०५॥ अहोवेदितपस्वीसंतनुयजसिकिंछया॥ सत्कर्मकुर्वताकालंजीवतर्हि शताहिनाः॥१०६॥ विचारमूढोविरव
लुमगायंजीवितंयजेत्॥ रक्षणेनमृगस्यास्यपुण्यंतनुदिनेदिना॥१०७॥ तप्यमानस्यचतपस्तस्माद्रक्षानिजानतुं॥ निरक्षोपेक्षणेकास्यापुण्यवा
चात्मघातिनः॥१०८॥ त्वसायंभवितायन्नक्षोग्यवर्षशतैरपि॥ भक्ष्याहिपशवः पुसातदर्थंभीयतेनृकः॥१०९॥ साधनेदेवपिन्ययश्चकथतद्वचनंवे
ना॥ रक्षनास्यहितावत्त्वमजीवसुखभाग्यं॥११०॥ निहतः पितृदेवार्थं प्राप्नोतिदिवंपशुः॥ हत्वेहह्यक व्यापंदास्यामास्तिद्विजन्मना॥१११॥ तैरर्थ

॥राम॥

॥८॥

हव्यक व्यत्तं नावस्वर्गप्रयस्यहि॥ अथ त्वयामो वितोयमात्सदानेन चापरे॥१२॥ निहनिष्ये प्यंतकालेन किंतु व्यामयांतकाः॥ मगार्थं प्रियमाण
 स्य किंपुण्यं ते भविष्यति॥१३॥ तस्माद्दुराग्रहं मुंचयजज्ञं मोहसंभवं॥ पौनः पुण्येनात्र वयं कुमस्तद्वितकाम्यया॥१४॥ किं करिष्यामो न्यथा चार्थं
 -- मगार्थिनस्य च॥ इति व्याधवचः श्रुत्वा प्राह संवत्सि संनिवा॥१५॥ मद्धिने चोन्निकर्षवतर्ह्यं यं रक्षतां मगः॥ तस्मात्परतरनास्ति मद्धितुं ध
 काः खलु॥१६॥ मया पिरक्षणी यो हि चेत्तसोत्तविनिश्चितं॥ किंप्रयोजनमत्रास्ति पश्चान्मरणशंकया॥१७॥ विनेक्षतीति कत्वार्यरक्षणीयं नर
 क्ष्यते॥ अथ वा किं नरक्षः स्याद्यज्ञाथमादतः पशुः॥१८॥ रक्षणे यदि शक्तिः स्यात्तदा त्वं प्रतिरोधिनः॥ यज्ञार्थं पितृदेहस्तु भुनाभू सक्तते किल॥१९॥
 विश्वामित्रेण च कथं स्वप्नभावो न राक्षितः॥ तद्रक्षणे श्वेतैः प्राणैः परप्राणयशोर्धिभिः॥२०॥ नातः परतरं लोके पुण्यमस्तीह किंचन॥ शिविरो
 शीनरो रक्ष्यस्वदेहेन कपोतकं॥२१॥ विस्तार्येह यशोराशिं स्वर्गलोकमतोगताः॥ तस्माद्वाधा मगस्यास्य निःक्रियोया व्यतां द्रुतं॥२२॥ क्त
 भावंपरित्यज्य मयि कत्वा मुचिंततां॥ ततस्तमवद व्याधाः यत्तु येव विनिश्चितं॥२३॥ अस्मास्वशिरो देहि मगस्यायं हि निःक्रियः॥ ततो राजह
 ष्मनाः गृह्यतां मछिरो द्रुतं॥२४॥ इत्यब्रवीत्सतान्या धांसर्वं श्वपरितरितान्॥ यावदातिमगो ह्यस्मात्तावत्कालं प्रतीक्ष्य च॥२५॥ एवमु
 क्ता ततो व्याधा मगहृत्वा तु दूरतः॥ मुमुचराजा येनासौ क्षिप्रं यातो वनांतरं॥२६॥ व्यावसायततो राजाप्याय यौ व्याधसंनिधौ॥ गृहीतमच्छि
 रो व्याधा विलंबो मा भवेदिह॥२७॥ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा प्रत्यभाषंत लुब्धकाः॥ न वयं तापसं हन्मो नो दासीनमस्त्रिणां॥२८॥ अपुष्पमानभी
 तश्च तवाहमिति वादिनां॥ तस्मात्वं स्वयमुक्त्वा स्वशिरो देहि नः कृते॥२९॥ सत्येन निष्क्रियो पास्य मगस्य यदि मन्यसे॥ ततस्तेभ्यो यवाचित्वा
 राजास्त्रं तीक्ष्णमात्मनः॥३०॥ प्रचक्रमे निजशिरः कर्त्तितं निजकारणात्॥ एतस्मिन् नंतरे देवो भवांश्च शशिशेखरः॥३१॥ आजगाम गणैसा द्विपं
 चास्योदश बाहुकः॥ अथात्मचन्द्रपं प्राह माका वशसाहसं नृपं॥३२॥ तुष्टोस्मीति वरं ब्रूहि यत्ते मनसि वर्त्तते॥ इत्युक्ता तंचराजानं छिदानस्त्रशि
 रेः करैः॥३३॥ जग्राहो यमहा देवस्तद्रूप्या हतमानसः॥ यावत्समीक्षते राजा तावदग्नेन लुब्धकाः॥३४॥ ददर्श श्रीमहादेवं देवदेवमुमा
 पतिं॥ दृष्ट्वा यशं करराजा स्वसर्मापमुपरिष्ठितं॥३५॥ जानुभ्यामवनिगत्वा प्रणनाम पुनः पुनः॥ नत्वा पुनः पुनर्भक्त्या स्तोत्रमेतदुवाच ह॥३६॥

आषाढ० म० राजोवाच॥ नमस्तुभ्यं भगवते बालचंद्रार्कधारिणे॥ देहादे विभर्ता देवी पार्वती ते नमोनमः॥ ३७॥ नमस्ते कालकूटाय नीलकंठाय ते नमः॥ ३८॥
 ॥९॥ अमर्ते नमस्तुभ्यं नमः कालापहारिणे॥ ३९॥ नमः कालाग्निनेत्राय शंकराय नमोनमः॥ नमो ब्रह्मस्वरूपाय नमस्तु विष्णुरूपिणे॥ ४०॥ नमो महेश्वराय सर्वदेवात्मने नमः॥ पुरां भिदे नमस्तुभ्यं दक्षध्वरविनाशिने॥ ४१॥ परापरस्वरूपाय सृष्टि संहारहेतवे॥ सर्वज्ञाय नमस्तुभ्यं खलरूपधराय च॥ ४२॥ नमस्ते सूक्ष्मरूपाय अरूपाय नमोनमः॥ नृसिंहाय देवाय भूतानां पतये नमः॥ ४३॥ नदीवाहनमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दवीयसे॥ वर्षशसे नमस्तुभ्यं महिषाय नमोनमः॥ ४४॥ गृहीतजसे विश्वसंभवे नमस्तुभ्यं इन्द्ररूपिणे॥ नमो रूपाय संहारहरये ते नमोनमः॥ ४५॥ सखौ पत्नो भवतोऽपि निस्त्रे गुण्य शिवाय च॥ नमोनमो महादेव प्रसीद परमेश्वर॥ ४६॥ इति स्तुतस्तदाराजा देवदेवो महेश्वरः॥ प्रसन्नवदनः प्राह ब्रह्मर्षिभिर्वांछितं॥ ४७॥ ततो सोऽग्निपत्याह शंकरं लोकशंकरं॥ वचसः कारणं सर्वं चिरं संहृदिसंस्थितं॥ ४८॥ रातो हं शतबलो नापराभूतः पुनः पुनः॥ स्वपदायाजितस्तस्माद्याचे त्वामेव देवहि॥ ४९॥ एतस्य स्वपदभंशो यावज्जीव भवत्विति॥ तपोभिर्यजनैश्चैव तीर्थैर्बहुविधैः कृतैः॥ ५०॥ स्वपदस्य पुनः प्राप्तिर्मा भूद्येतद्दिधीयतां॥ यथा शृणोसि सततं पदभंशं स देवहि॥ ५१॥ तस्यैव वचनं श्रुत्वा प्राह देवो जगद्गुरुः॥ आषाढसवनं भुक्त्वा तपसां सर्वकामदां॥ ५२॥ अन्यैः सर्वैरुपायैस्तु सुकृतेरपि यत्नतः॥ न तस्य पदसंप्राप्तिः कथंचन भविष्यति॥ ५३॥ तव स्वपदसंप्राप्तिर्भविष्यति पुनस्तथा॥ अतो मम पदावाप्तिर्भवित्रीतव भूमिषा॥ ५४॥ इत्युक्त्वा देवदेवोऽपि तत्रैवांतरधीयत॥ राजा पितृपुराण्यलुब्धं वाराज्यमकंठकं॥ ५५॥ पूर्ववन्मुमुक्षुः तत्र शंकरस्य प्रसादतः॥ कामरूपोऽश्वरो यावच्छक्तिमाप्सैन्यसंयुतः॥ ५६॥ प्रतिष्ठिते रातबलिं पूर्ववैरमनुस्मरन्॥ तावद्राज्यपरित्यज्य सप्तगं निर्गतिः पुरातनः॥ ५७॥ स तस्मात्पूजितवरा राज्यभ्रष्टोऽप्यजायते॥ भ्रमन् महाभूः सकलांशो कामर्षसमन्वितः॥ ५८॥ अष्टराज्यो गतः श्रीकोनाविंद च सुरवंकचित्॥ गिरिशस्य प्रभावेन पातितस्वपदादपि॥ ५९॥ किं करोति स कोप्यस्ति योरुद्रेण विरुध्यते॥ पुष्पोतिदशनायेन पातिताहितया बलुतः॥ ६०॥ वज्रिणस्तं भिनं वज्रं कस्तेन स्पृष्टं येदिह॥ इन्द्रादिपददानं च तस्मादप्योन विद्यते॥ ६१॥ वराभिधारिणो देवदेसदानवपन्नगाः॥ गिरितस्तस्मात्साधयस्मद्वारमुपासते॥ ६२॥ आराधनाच्च यस्मात्ते स्वानि स्वानि पदानि ते॥ लभते तेषु शुद्ध्यंते महिनाय

॥ रामः ॥

॥ ९॥

ससादतः॥६२॥योददात्यनुसर्वेशःपदानिसुमहंसपि॥सचेत्पदाव्यावयतिविषादःक्रियतेत्रकः॥६३॥सदूरज्जन
 वज्जातपादचारिगतानुगःविपेतकांतिनिर्भूतिरेककीनिश्वसन्मुहुः॥६४॥कदाभाविनिकल्याणीमाकंडेयाश्रमंययो॥
 दृष्टःसमुनिनातेनकृतातिथ्यउपाविशत्॥६५॥नमस्कृत्यमुनिं सोयकृतांजलिपुटस्थितः॥माकंडेयेनसदृष्टकिंमूलं
 वसनंतुते॥६६॥कस्मात्त्वमिहसंप्राप्तोराजनेवविधादृशं॥कतेगतंमहाराज्यंकचतेमत्तदंतिनः॥६७॥कतेलक्ष्मीःक
 तेमायाःसहायाःकचतेगताः॥सर्वमेकपदेभ्रष्टंस्वप्नदृष्टंप्रबोधवत्॥६८॥धिगंसंपदोमहाकष्टेरर्जिताक्षणाभंगुराः॥
 सत्कर्मवशागास्ताहिकर्मवापिक्षयात्मकं॥६९॥सतीषुतासुगर्वेननविषादोगतासुच॥कार्येपिचिंतापरमाच्चंचलास्ता
 निरंतरं॥७०॥इत्युक्तस्तुततोराजामाकंडेयेनधीमता॥सर्वनिवेदयांचक्रेस्वराज्यंभ्रंशकारणं॥७१॥कृतमाराधनंशं
 भो कामरूपाधिपेनतु॥जितेनशत्रुणायद्वतोषितोभगवान्हरः॥७२॥तस्माच्चतद्वरंप्राप्तिसर्वमेतन्निवेदितं॥विन
 यावनतोभूत्वापुनःपप्रच्छतंमुनिं॥७३॥महर्षेहंमहेशेनस्वपदाद्भ्रंशितःकथं॥अध्यापनंमहेशस्थनमयाविहितंकचि
 त्॥७४॥जगतितामहादेतेमित्रशत्रूतुतस्यकौ॥अपवर्ज्यजगत्सर्वनिःकृतोभूत्कथंमयि॥७५॥इतितस्यवचम्रुत्वा
 प्रसभाषततंमुनिः॥क्षणंध्यानपरोभूत्वाज्ञाततेनपुराक्षतं॥७६॥राजजानामिदंसर्वयत्नंवदसिबुद्धिमान्॥इश्व
 रःफलतामस्ति कृतकमनुसारतः॥७७॥जन्मनीनस्तृतीयेत्वंराजाभूद्वोडमंडले॥ततस्त्वयाप्रमत्तेनब्राह्मणःपाति
 तःपदात्॥७८॥तस्यसर्वंत्वयानीतदेशानिःकासितःसच॥ततस्त्वंतेनपापेनमृतोनरकमाप्तवान्॥७९॥बहुकालं

आषा० म०

१०

तत्र दुःखं भुक्त्वा निष्पापतां गतः॥ पूर्वपुण्यानुसारेण जातस्त्वं ब्राह्मणस्य तः॥ ८०॥ तत्र तप्तं ततः कष्टं बह्वंश्च परिक्त्वा सरान्॥ गं
गातटसमाश्रित्य कालिंदाय त्रसंगमः॥ ८१॥ ततस्त्वेव निधनं प्रपन्नः कालपर्ययात्॥ तपसा दुष्करेणेव निजर्जरकलेवरः॥ ८२॥
तपसः प्रभवेः पुण्यैर्गतस्त्वं विष्णुसंनिधौ॥ तत्र स्थितश्च सुचिरं रममाणो यदृच्छया॥ ८३॥ ब्राह्मणाभिभवजातं तस्य पापस्य शो
षतः॥ विष्णुना प्रेषितो भोक्तुं पुण्यशेषां नृपो भव॥ ८४॥ यत्प्रपातातितो विप्रः स्वपदात्सर्वजन्मनि॥ तत्कर्मणः फलं चेतस
स्वयं यच्च ते गतं॥ ८५॥ तन्न देवानमनुजाददते सुखदुःखयोः॥ कारणं केवलं कर्म यत्कृतं पूर्वजन्मनि॥ ८६॥ ईशस्तदनुसा
रेण फलं यच्छति देहिनां॥ अल्पं वायदिवाऽनल्पं शुभं वायदिवाऽशुभं॥ ८७॥ एतदाकर्ण्य वाक्यं समहर्षेः सारवत्तरं॥ राजा विज्ञा
पयामास मुनि सर्वतां गतिं॥ ८८॥ भगवन्कोप्युपायोऽस्तियेनाहं सुखमाप्स्ये॥ एवं गते महाभाग यद्यस्ति तन्निगद्यतां॥ ८९॥
इति विज्ञापितस्तेन पुनर्ध्यानपुरो भवत्॥ अणिधानेन तश्चात्मानं पायकथयत् ततः॥ ९०॥ राजंस्त्वं गत्वा तपती माषाठस्नानमा
चर॥ तस्मादुपायो नास्त्योन्यः स्वपदं प्राप्स्ये तव॥ ९१॥ कृते चाषाठसर्वेनेपरिपूर्णं कृतद्विजैः॥ निश्चितं स्वपदं प्राप्सिस्त्व
राजन् भविष्यति॥ ९२॥ निरूपायं पदं भ्रंशे कामरूपाधिपेन ते॥ भगवानपि भूतेशोपाव्यमानो पुनः पुनः॥ ९३॥ तपसा षाठसर्व
नं वर्जयित्वा वरं ददौ॥ समाधिना मया दृष्ट एषोऽर्थः कथितस्तव॥ ९४॥ संपादयेन्मराजेंद्रयदि स्वपदमिच्छसि॥ इत्युक्तस्तेन मुनि
नामार्कंडेय नभूमिपः॥ ९५॥ तमाप्यधनमस्कृत्य गृहीताशीस्ततो व्रजि॥ यथोससत्वरं तापी माषाठस्नानहेतवे॥ ९६॥ दृष्ट्वा तापीं राम
नमस्कृत्य तुष्टावसवितुः सुतां॥ जगतः प्रापको द्यौष प्रक्षालितपट्टदकान्॥ ९७॥ द्विजैर्जुष्टानि सततं सहैर्वनवासिभिः॥ तानि पीत्वा
च चांभोसितृष्णा कस्य भवत्युनः॥ ९८॥ पीड्यमाना नरान्दृष्ट्वा नितांतं पापकर्मभिः॥ तेषां पापविनाशाय जानामित्वा मिहागतः॥ ९९॥

१०

कामधुग्श्रयतेयत्रसापरासुरकामधुक्॥सर्वेषांतंतुलोकानांकामधाक्षीमहानदी॥३००॥यदापरास्तरंगिण्यो जायतेस्पर्शनाक्षमा॥
 त्वदंबुस्नानमहात्म्यं च दस्युर्विशिष्यते॥३१॥यदाषाढेतवजलेः पूताकेतनमानवाः॥यथाभिलषितं प्राप्ता न कामं रविनंदने॥३२॥अमृत
 त्वं ज्वज्जकिं न यस्याषाढनिषेवणात्॥अमरत्वं नराप्राप्य क्रीडंति त्रिदशे सह॥३३॥इति स्तुत्वा ततो देवीं तापीं देनकरात्मजां॥आषाढ
 माससवनं राजा कर्तुं प्रचक्रमे॥३४॥ज्येष्ठस्येव दशम्यादौ कृत्वा यविधिपूर्वकं॥संपूज्य तपतीं देवीं भक्त्या परमया न्वितः॥३५॥प्रातर्म
 ध्यातवासायं विदधे स्नानमादृतः॥संचिंतयन् विरतं सूर्यमंडलगं हरिं॥३६॥कमलासनसंखंचचारुहासं हिरण्मयं॥केयूरकुंडलो
 पेतं शर्वचक्रं धरां विभुं॥३७॥पूजयित्वा ततो भक्त्या विष्णुं तद्गतमानसः॥विष्णुपादोदकं रात्रौ तुलसीदलसंयुतं॥३८॥चकार भोजन
 खने संध्यापासनपूर्वकं॥एवं तेन कृते राजा आषाढसवनं परं॥३९॥आषाढौ पौर्णिमायां च विधिवत्संयतात्मनः॥ततः पुराणपुरुषः प्र
 त्यक्षः प्राह तं नृपं॥४०॥कृतं शतबले स्नानं महजनसमन्वितं॥तुष्टोस्मि किं फलं तैस्तु स्नानादस्मात्तदुच्यतां॥४१॥शतबलिरुवाच॥
 तुष्टोसि यदि देवेश पुराणपुरुषोत्तम॥मम स्वपदसंप्राप्तिरभवत् त्वत्प्रसादतः॥४२॥पश्चात्तु त्वसदा वाप्तिरिति मे देव दीयतां॥इति संप्र
 प्रार्थितस्तेन प्रोवाच परमेश्वरः॥४३॥तव स्वपदसंप्राप्तिर्भविष्यति यथापुरा॥अंतश्च मत्सदा वाप्तिर्भविता च न संशयः॥४४॥कृतं
 त्वया यत्सवनं आषाढेतपतीजले॥तेन पूर्वकृता त्यापादिमुक्तेः सत्रिभिर्दिनैः॥४५॥शेषे रहाभिर्नृपते यच्छांदसिकरे स्तितत्॥ताप्यामा
 षाढकर्तृणां दुर्लभं नास्ति किंचन॥४६॥इत्युक्त्वा भगवान् देवः कर्मणां फलदायकः॥अंतर्दधे स विश्वात्मा त्रैलोक्यव्यापको हरिः॥४७॥
 राजापि परमानंदस्वरूपं तम वेक्ष्य च॥रोमांचितश्च हर्षाश्रुपूर्णदृष्टिरजायत॥४८॥अंतर्हिते भगवति तस्मिन् देवे जनार्दने॥सोऽपि स्वनि
 यमं पूर्णं विदधे स्तपनस्य च॥४९॥ततश्च स्वपुरंगत्वा स्वराज्यं प्राप्य पूर्ववत्॥तथैव दुस्तरतरोरिषणां समपद्यता॥५०॥तपस्याश्च प्रसादेन

आषाढम०

११

विष्णोः सालोकतां ययौ॥ विष्णोः पराधनेनं शुप्राप्यते किं दुर्लभं॥ २१॥ ज्ञाताषाढप्रभावस्ति सस्मो सप्रतिवत्सरं॥ आगत्याग
मनियमादिव द्रुहयान्वितः॥ २२॥ स्नानेन समादो परमेतपत्यामाषाढमासस्य महाप्रभावे॥ राजाभृशं कांतिसमन्वितो भूत्सं
पूर्णविंबः शरदां वसोमः॥ २३॥ आषाढमासस्नपनेन सर्वैः पापैर्विमुक्तः सभृशं वभाषे॥ ऐंद्रागजः पल्लवकर्ममाक्तः संप्रा
प्यसंगाविहृतो सुतस्याः॥ २४॥ ततो मे हेंद्रोः पतिं वभाषे त्वमेहिराज्यं स्त्रिदिवं ब्रजामः॥ ताप्याजले रप्यधपुंजदाहती त्रैः प
वित्रैः कृतविग्रहोसि॥ २५॥ दिवं समागत्य च भुंक्ष्वभोगां स्वयोत्तमैः कर्मभिरर्जितांश्च॥ धन्यो राजनिति पश्यहेतोः सुराः
समस्ताः वसुधां समेताः॥ २६॥ राजामहेन्द्रं तदनु प्रणम्य कृतां जलिः प्रश्रयन् चार्चवादीत्॥ अयं प्रसादो भगवंस्तपस्यास्त
वानुकंपोपदहं वभूव॥ २७॥ हत्वातिपीतप्रसभां बुराशिर्वीर्गमात्रसंस्तंभितवध्यनृतिः॥ अनुग्रहोस्ते मम कुंभयो निर्माभं
शयामास पदा त्वया स्यात्॥ २८॥ सर्वे सुरा येन मम प्रसन्ना माने तु मुर्वी तलमागताश्च॥ धन्वी कृतो हं सह पूर्वजंतैः कुतो न्यथा
स्यादिपतिप्रतिष्ठा॥ २९॥ इति वचनमुदारं शक्रमुक्त्वा नृपो सौतरणिकिरणवर्णक्षिप्रमारुह्य दत्तं॥ सकलसुरविनेत्रा मीति
भाजा विमानं सह विबुधसमाजैः स्वर्गलोकं जगाम॥ ३०॥ कथितमिति कथा चेद्वत्स महात्म्यमेतद्दिनकरतनयाया स्नानतो जा
यते यत्॥ ब्रजहि हि शुभासेनी रदायानहेतौ विकचकुरजनीये केकातिरम्या॥ ३१॥ इति श्रीस्कंदपुराणे रुद्रस्कंदसंवादे आषाढम
हात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः॥ २॥ ॥ ईश्वर उवाच॥ द्वावभूतां पुरा विप्रौ शुद्धवंशसमुद्भवौ॥ पशुकीतरवरक्रीतनामभ्यां विदितौ ॥ राम॥
भुवि॥ १॥ बालभावात्तयोः प्रीतिरवर्द्धत दिने दिने॥ समानशीलव्यसनोऽस्वभावोऽपि स दृक्तयोः॥ २॥ तयोः परस्परं प्रीत्योदहतोऽप्रतिष्ठ
कृतोः॥ भुंजानयोर्भोजयतोः सद्ग्रीवोः सततं तयोः॥ ३॥ गुह्यं कथयतोऽपि पृच्छतोऽपि परस्परं॥ वर्द्धमानाधिकं प्रीतिर्दिवसे दिवसे ॥ ११३१॥

भवेत् ॥ ४ ॥ पतितैः सह संसर्गैः स्त्रीषु लंपटयोस्तयोः ॥ नास्तिकाणां च संयोगाद्भवुः पुण्यनाशनं ॥ ५ ॥ तत्संसर्गवशात्तोतुनास्ति
 कंधर्ममाश्रितो ॥ लोकद्वयं भ्रंशकरं महामोहसमुद्भवं ॥ ६ ॥ एवंविधानि वाक्यानि श्रूयन्ते तत्र पापिनां ॥ परस्त्रीपरवित्तेषु प्रस
 क्तानां सुरासु च ॥ ७ ॥ नास्ति पुण्यं च पापं च निग्रहाय निरात्मकः ॥ भूतानां समवायो ययै यत्र चेन कारिणं ॥ ८ ॥ नास्ति चातः परो
 लोकस्तदर्थकाः क्रियाजनाः ॥ यत्प्रसक्तं तदेवास्ति नास्ति तद्वतो न्यथा ॥ ९ ॥ यत्वाद्यते पीयते च सुखं यदि ह भुज्यते ॥ तदेव सत्यम
 परं सर्वमिथ्या वधार्यतां ॥ १० ॥ मृतः स्मरति भुक्तं च यच्च वृत्तं स्वबंधुभिः ॥ पाति स्वर्गं च नरकं मितेता धूर्तकल्पना ॥ ११ ॥ आश्रमा
 जीवितार्थाय क्लेशस्तु परिकल्पिताः ॥ आत्मस्त्रीद्रव्यरक्षायै नरकैर्भक्षयन्ति च ॥ १२ ॥ देहाद्यदि परोह्यात्मा छिन्ने देहे कथं न सः ॥
 दृश्यते कापि गच्छात्तस्मादात्मीयचापरः ॥ १३ ॥ नास्ति प्रमाणं प्रत्यक्षा नपरं न च मस्युतः ॥ अन्यो भोक्तृस्तस्य वद्विद्वद्वेष्टो लोकय
 तेरपि ॥ १४ ॥ साधारणे मनुष्यत्वे केयं वर्णव्यवस्थितिः ॥ किमभक्ष्यं च भक्ष्यं च तद्रक्ष्यं च चरोचते ॥ १५ ॥ सर्वोपभोग्यं यद्वस्तु रम
 णीयमविश्रुतं ॥ रममाणस्य तस्मिन्के - - - र्था विजाततां ॥ १६ ॥ परोपकारः कर्तव्य इति चेच्छास्त्रनिश्चयः ॥ स्त्रीणामनुपकारं किं
 रक्षया क्रियते बुधैः ॥ १७ ॥ इत्यादिवाक्ये लोकाणां मोहयन्तो भ्रंशततः ॥ ससंखुविदुषामावां वैष्णवाविति वादिनो ॥ १८ ॥ रात्रौ यदृच्छ
 यापीत्वा गणिकावदनासवां ॥ प्रातः स्नात्वा धौतवस्त्रे परिधायाहिते सते ॥ १९ ॥ मत्पिंडलांछिते भाले बाह्वोरुरसि कंठके ॥ पवित्रपाणि
 जपतस्तौ मिथ्यामो नधारिणो ॥ २० ॥ प्रतारयामासुतु तौ दंभेनेति सदा जनान् ॥ चक्रतुः सततं पापावभक्ष्याणां च भक्षणं ॥ २१ ॥ आगम्या
 या गुरुभ्रातृपत्न्यास्तद्रमनेरतौ ॥ परस्त्रियोऽसजोद्यास्तुतयोऽस्ताश्च स्वयोषितः ॥ २२ ॥ महाप्रतिग्रहरतो महातीर्थेषु तेषु च ॥ रजकादि
 गृहे भुक्तं गुप्तं ताभ्यां यदृच्छया ॥ २३ ॥ तदा कलियुगं चासीन्नता दृग्प्रसरो न्यथा ॥ अन्यथा कलियुगवेत्ता दृक्कावाक्योक्तमार्गप्रसरः कथं स्या

आषा०म०

॥१२॥

दितिशेषः॥नयकोशासकोराजायत्रपापरतोजना॥२४॥एकपाद्यत्रधर्मोपिनससंयत्रदश्यते॥पारवंडीप्रसरोयत्र--कोपाःश्रु
तिक्रियाः॥२५॥तस्मिन्पुगेतदाचरोकेनापिनचदंडितो॥राज्ञःपुण्यंवतोभावाछस्त्रतोदंज्यदंडिनः॥२६॥तकिंचित्पातकंनास्तिताभ्या
यत्रकृतं पुनः॥संततिर्नतयोरासीद्वारसंसर्गणांतयोः॥२७॥ततःकालेनकियतापश्रुकीतोगतोवनो॥हंतुंमृगान्वागुरिकैःसाधै
मांसस्यभक्षणात्॥२८॥तत्रव्याघ्रात्सविषदं प्रापपर्वतमस्तके॥नाग्निक्रियासमभवन्नक्रियाचोर्ध्वदेहिका॥२९॥ततोसोकिंकैरे
तोहत्वाबध्वायमांतिकं॥ज्ञात्वायमेनतत्कर्मरौरवंपातितंतदा॥३०॥यदाताम्रमयाभूमिर्वह्नितापेनतापिता॥वह्निज्वालांसमाकीर्णा
दृष्ट्वाप्राणापहारिणी॥३१॥योजनानांसहस्रेद्देदीर्घासाहस्रमायता॥गर्तेतुसाधैपुरुषापापिनांदुःखदायिनी॥३२॥तत्रलोहमये
रुग्नेःशंखलैर्हस्तपादयोः॥बुधाक्षिताबहुशोवितपन्यमकिंकैरे॥३३॥ततोदस्तसमस्तत्वकुलोठनासमजायत॥शुष्यमानास्तमां
सारिःसंजातबहुवेदनः॥३४॥उपरिखेकिंकैरेश्वहन्यमानःपुनःपुनः॥घटिकाहंसुखमपितस्यजातुनचाभवत्॥३५॥स्मरन्धोरनि
जंकर्मनास्तिकाद्यंध्यधीयते॥नापश्यच्छरणंतस्यकिंचिदुःखस्यमोक्षणे॥३६॥अहर्निशंचिंतयंश्चनचोपायसंप्रयति॥मशेरण
दुःखार्तोपायमनोनिरंतरं॥३७॥रजीवनिरक्ततंकर्मकर्मस्वविद्यतेकथं॥आत्मानंप्रत्युपालंभोनेवंवदतिसर्वदा॥३८॥एवंसनिर
येमग्नेभुंक्तेकष्टंस्वकर्मतः॥अथासौकरमित्रोपिस्वमित्रपत्नतांगतं॥३९॥श्रुत्वाव्यलपदस्यर्षिशिषिलोजीवितोभवत्॥कियदि
नानिशोचित्वापश्चात्स्वखोभिजायते॥४०॥तथैवचनिजंकर्मपापरूपंचकारसः॥तत्रतत्रतदायातियत्रलोकाःकुमार्गगाः॥४१॥भो ॥राम्॥
जनाछादनास्त्रीभिस्तिसत्कुर्वन्तिभक्तितः॥तदादेशाच्चतेसर्वभुजतेस्त्रीपरस्परं॥४२॥निःशंकाचमिथोछिष्टंखादन्तिचपिबन्तिच॥व ॥१३२॥
र्तमानःसदृशंतुकदाचिदाव्रजत्पुनः॥सुदुरावर्त्मनिस्तेनेनिघ्नेवित्तस्यकारणात्॥तस्यापिनाभवत्कापिदाहाद्यावैदिकीक्रिया॥४३॥

तथैव किं करे बंधा सोपिनीतोयसां तिकं ॥ पशु क्रीतस्तु यन्नासीत्तत्रैव यमशासनात् ॥ ४५ ॥ सोपि क्षितो भृशं क्रूर किं करे विलपन्मुहुः ॥
हृन्मनैर्महाघोरैर्नरके मिलितो पुरः ॥ ४६ ॥ निंदतौ स्वकृतं कर्म क्रंदतौ च पुनः पुनः ॥ क्षुत्तृप्साभ्यां युध्यमानौ पतितौ दुःखसा
गरे ॥ ४७ ॥ अस्यान्तर्विष्य चैतन्यो दह्यतौ रौरवाग्निना ॥ सहाकारपदो दीनो ताड्यमानो प्रतिक्षणे ॥ ४८ ॥ ससक्षमानो दुर्विष्यैः कंपमा
नो भयातुरो ॥ नरकांतमपश्यंतौ वर्षाणामपिकोटिभिः ॥ ४९ ॥ मर्त्यलोके सुखमभूत्पापकर्म प्रकुर्वतां ॥ तद्विपाको महादुःखकार
को नरको भवत् ॥ ५० ॥ स्यादत्र पापिनां सौख्यं पापं कर्म प्रकुर्वतां ॥ तिषांतु निरये कष्टः परिपाको दुरसयः ॥ ५१ ॥ पुण्यकर्मकृतां
लोके कष्टस्याच्च पदे पदे ॥ असंत सुखसंप्राप्तिः स्वर्गलोके तु जायते ॥ ५२ ॥ पापकर्मकृतां तिषांत क्षणं ह्युपपद्यते ॥ फल
पाके महादुःखं यत्र कल्यायुते क्षणः ॥ ५३ ॥ अर्थाहिनश्च लोके सुखक्षणिकमेव च ॥ जीवितं चंचलतरं सर्वजानातिमान
वा ॥ ५४ ॥ कामादिके स्तथाप्येते जानंतो पिवतां दिह ॥ कार्यकर्म किमपि दुस्तरं यद्युगैरपि ॥ ५५ ॥ मत्सु क्रीतस्य भार्या तु स
क्तातां स्वपितु गृहे ॥ सत्संगतिवशात् सान्वन पापां तिकमभ्यगात् ॥ ५६ ॥ तस्याः स्वजनको विप्रः पुण्यकर्मपरायणः ॥ श्रुतिस्म
तिपुराणार्थपापादूरे पथि स्थितः ॥ ५७ ॥ तद्गृहे साहिता साध्वी सर्वथा विजितेन्द्रिया ॥ भवोत्तरकृतं कर्म निंदती स्वपतिं न च ॥ ५८ ॥
ततः सुखपतिं श्रुत्वा मया वक्ष्यामुपागतं ॥ विकेशाव्रतिनी भूत्वा तपस्तेपे दुःसुकरं ॥ ५९ ॥ परिधत्ते न वसनं रक्तं च व्रतधारि
णी ॥ क्षिग्धस्नानं न कुरुते भूशय्यापत्रभोजनी ॥ ६० ॥ मासोपवासान् कुरुते ह्यध्राणि विविधानि च ॥ एवं कालं नयंती व्रत
पेश्वविविधैरपि ॥ ६१ ॥ सा यद्भर्तारमुद्दिश्य ददात्यनं च वारिभु ॥ नोपतिष्ठति तत्तस्य अंतरिक्षे विनश्यति ॥ ६२ ॥ पिंडप्रदा

आषाढ ० म०

॥१३॥

दा॥नादिभिर्यद्यद्विश्रद्धासमन्वितं॥यत्किंचिद्दीयतेतच्च पापीना नोपातिष्ठति॥६३॥कदाचिदथसादृष्टासार्धंरविसुतांप्र
ति॥गच्छंतीमतिवेगेनशुचिस्नानायभक्तितः॥६४॥तेनसार्धेनसासाधुसंश्रुत्यस्नानजंकलं॥जगामसत्तराहृष्टातापींप्र
तिमहानदी॥६५॥तत्रसाव्रतिनीस्नात्वाचाषाढेतपतीजले॥मासंयावन्निराहाराचैकाग्रचित्तमानसा॥६६॥स्नानंसमा
प्यसाविप्रान्भोजयित्वातपस्विनी॥अन्येधुरापेविमान्क्षानिमंश्चतदग्रतः॥६७॥आहंकृत्वाकृताषाढफलंप्रददावय॥
पश्चात्तान्भोजयामासमिष्टान्नेःश्रद्धयान्वितः॥६८॥वसुरुद्रादिससुताःपितरश्चाद्धदेवताः॥तेगत्वाकथयामासुस्तत्पुण्य
मंतकायचा॥६९॥तथाषाढेचयस्नात्वास्वभर्त्रेश्रद्धयान्वितो॥यमस्तच्चित्रगुप्तायविचार्यतमहाफलं॥७०॥स्वकंपुरुष
माकार्यस्ववाचंविनयान्वितं॥आदिदेशातिवेगेनयात्वाकृष्यचरौरवात्॥७१॥नीयतांसविमानेनपशुकीतत्रिविष्टपांनि
ष्कल्मषोयंसपन्नःशुचिस्नानस्यपुण्यभाक्॥७२॥स्नात्वातपस्यामेतस्यपल्यादत्तंफलंमहत्॥तस्माज्जाताश्चसंस्वर्गेभुक्ता
भोगान्मनोरमान्॥७३॥कल्येनापिनचैकेनतस्यपुण्यस्यसंक्षयः॥अन्यानि सर्वपुण्यानिक्षीयंतो किलभोगतः॥७४॥अत्रयत्
क्रियतेपुण्यमाषाढेतपतीजले॥तस्यपुण्यस्यनांतोस्तिभोगात्कल्मशतैरपि॥७५॥ततोसौधर्मराजस्यवाक्येनत्वरयान्वितः॥
यात्वाचतंसमुद्धरौरवाद्दशदारुणात्॥७६॥विमानवरमारोप्यजातदिव्यशरीरकं॥दिव्यांगराजवस्त्रंचदिव्यचंदनचर्चितं॥७७॥
दिव्यवस्त्रपरीधानंदिव्यमाख्योपशोभितं॥शासनाद्धर्मराजस्यनिनायत्रिदिवंप्रति॥७८॥हर्षितश्चपशुकीतोविस्मयोत्फुल्ललोच ॥राम्॥
नः॥एतत्सत्यमयभ्रांतिःस्वप्नकिंचामतेदृशः॥७९॥किमेतन्ममपापस्यस्वर्गप्राप्तिकथंभवेत्॥नास्तिमेसुकृतंकिंचित्सदैवंपापकारि ॥१३॥
णः॥८०॥सर्वधानैवपश्यामिस्वस्वर्गप्राप्तिकारणं॥कोयंवापुरुषोयेनरौरवादहमुद्दिपे॥८१॥क्षणंमुखंमेसंजातमेतच्चकिंप्रसभाक्जं॥

एवं वितर्क्य बहुधा पुरुषं तमभाषत ॥ ८२ ॥ कस्त्वं कस्मादागतोसिकेन वाप्रेषितः शुभः ॥ केनाहं मोचितोऽस्य स्माद्रौरवादाह
 ३३ ॥ ८३ ॥ मया पुण्यस्य लेशोऽपि न कृतः पापबुद्धिना ॥ यत्नेन पातकमहो मया प्रतिविनंस्कृतं ॥ ८४ ॥ कस्मान्मे स्वर्गसं प्राप्ति
 रेषमे संशयो महान् ॥ किं वदाम्यथ च त्वेको मप्यतर्कोऽश्वबांधवः ॥ ८५ ॥ येनाहं दारुणादस्माद्रौरवाच्च समुद्धृतः ॥ येन कु
 र्यात्सिताभ्रातानपुत्रो न च बांधवः ॥ ८६ ॥ कृपातुरपि न त्वन्यस्त्वया हेतुन याकृतं ॥ दत्त्वाऽस्य मष्टणो यत्ते तन्नास्ति भुवन
 त्रये ॥ ८७ ॥ इत्युक्ते तेन स तदा देवदत्त उवाच तं ॥ किं करिष्यसि प्रभनेन स्वर्गमेहि मया सह ॥ ८८ ॥ भुंक्ष्वान्न विपुला भोगान्मा
 नवैरति दुर्लभान् ॥ असंतप्य जनितान् कालावधिविवर्जितान् ॥ ८९ ॥ अथवा श्रवणेच्छाते तद्वृणुष्व दामिते ॥ यमस्य पुरु
 षं सांतं तद्गृहाच्च समागतं ॥ ९० ॥ तेन च प्रेषितं विदित्वा दसि मोचितः ॥ स्वर्गं च नियसेत द्वादितिते कथितं मया ॥ ९१ ॥ इति
 दूतवचश्चुत्वा पशुकीतः पुनस्तदा ॥ उवाच पुनरप्यात्मनमतद्धितकारकं ॥ ९२ ॥ मम मित्रं वरकीतो पापमानोऽस्ति रौरवे ॥ मया ते
 न च संभूयः पातकं बहुशः कृतं ॥ ९३ ॥ कुमलुरपितुल्यो भून्तु दाहादिकाः क्रियाः ॥ तस्याप्यासीद्रौरवश्च द्वयोरव्यभवत्समः ॥ ९४ ॥
 सक्तः कथं स तत्रैव कस्मादहं च मोचितः ॥ एतन्मे कारणं देवदूतवदयथा तथा ॥ ९५ ॥ दूत उवाच ॥ स्वर्गस्य कारणं श्रोतुमिच्छाते तन्नि
 शामय ॥ यावत्त्वयोऽसौ जौभार्या श्रोत्रियाणां कुलोद्भवा ॥ ९६ ॥ आषाढस्नपनं कृत्य तपसां पापनाशनं ॥ तस्य पुण्यं तया दत्तं तुभ्यं ब्रा
 ह्मणसंनिधौ ॥ ९७ ॥ तत्पुण्यं महदज्ञात्वा धर्मराजेन तत्क्षणात् ॥ मोचितो नरकाद्द्वोरा कल्पभोगास्तु दुःखदात् ॥ ९८ ॥ आषाढपुण्यदा
 नेन मोचितस्त्वं स्वभार्याया ॥ वरकीतो मोचकस्तु दहकोऽपि न विद्यते ॥ ९९ ॥ तस्माद्दर्शसहस्राणि पतिसौतो हिरारवे ॥ पीड्यमानो निजं कर्म मु
 क्ताय द्विहितं पुरा ॥ १०० ॥ आषाढस्नपनस्य त्वं फले सुविपुलं दिवि ॥ निसंरमस्व भुंजानो यावत्कल्पव्यवच्छितिः ॥ १०१ ॥ इति तद्वचसः प्रीतो

आषा० म०

॥१४॥

तस्मैस्व

पशुकीतोभ्यधातुनः॥ यमस्यानुचरोभूत्वादयाविस्त्वं विलोक्यसे॥ २॥ तत्वाकिंदहं याचेनान्यथा पुरुषेयदि॥ यदाषाढस्य मेपु
प्यमस्तिदत्तं तु भार्यया॥ ३॥ अहं यस्याः प्रभावेन निर्गतो रोरवाक्षणात्॥ तदहं पुण्यदत्तायं खरकीतो वियोच्यतां॥ ४॥ नरके द
रणे सत्काकथमेनं ब्रजाम्यहं॥ भ्रातुरप्यधिकं ह्ययस्माद्भुवते सहवारिणं॥ ५॥ यद्यनेन समं स्वर्गं याम्यहं च प्रसादतः॥ एतद्वाचे
जलिं बध्ना नान्यथा कर्तुमर्हसि॥ ६॥ उत्तमेष फलां यो चोक्तस्यापि हन जायते॥ इति श्रुत्वा देवदूतः पुनस्तेमित्यभाषता॥ ७॥
न निष्पसि यदि स्वर्गं स्वमित्रं प्रति दीयतां॥ स वनाद्धं फलं तस्मै निरयाद्येन निःसरेत्॥ ८॥ ततो सो हृष्ट मनसा ददौ पुण्याद्धमाह
तः॥ दत्तपुण्यं देवदूतः स्थापयित्वा तु तं पथि॥ ९॥ व्यावृत्तं तु गृहीत्वा तु तत्समीपमुपाययौ॥ खरकीतेन संयुज्य पशुकीते तु
हर्षितः॥ १०॥ तस्य पत्न्या यथा दत्तं पुण्यमाषाढं संभवं॥ तद्विभज्य यथा दत्तं तेनैव पुण्यतः॥ ११॥ खरकीतो तथा हृष्टः पशुकीतस्य
तां स्त्रियं॥ तुष्टावपरमप्रीत्या हर्षयुक्तेन चेतसा॥ १२॥ अहो धन्या स्त्रियस्ताश्च तारयंति निजं पतिं॥ याः कष्टेभ्यो समस्तेभ्यो वि
हीनेभ्यो विमोहितः॥ १३॥ यदा पिता संसृजति यदा माता च बांधवः॥ तदा पितृव्यजति सा ध्वी स्त्री स्वपतिं पुनः॥ १४॥ विवर्त्त
तेश्म शानाच्च माता भ्राता पिता स्वसा॥ मित्राणि बांधवाश्चैव सा ध्वी स्त्री न निवर्त्तते॥ १५॥ प्रियं कुर्वति स ततं स्वभर्तुः कुलजा
स्त्रियः॥ कायेन मनसा वाचा प्राणैरपि विशेषतः॥ १६॥ मृता भर्त्रा स्वयं सा ध्वी न मृता वा कथंचन॥ माचा धरति भर्तारं तत्कि
मस्ति ततोधिकं॥ १७॥ यादृष्टाप्यथ वा स्पृष्टा भर्तुः सौख्याय जायते॥ मंत्री वमंत्रं दशति दासी वानाधयत्यपि॥ १८॥ तस्यावधामि
क्रियतो गुणाः सर्वगुणाधिकान्॥ सुखहेतुत्रिवर्गस्य या प्रकटं हिकारणं॥ १९॥ ते धन्या मानवा लोके येषां भार्या पतिव्रता॥ अपि
पातककर्माणि किंपुनश्चेयसि स्त्रिताः॥ २०॥ सा ध्वी भार्या समं नास्ति हितं लोकेषु कंचन॥ यस्याः प्रभावाः प्राप्यंते सौख्यानी ह परत्र
च॥ २१॥ स संतया विधत्ते सि भार्यया सहितो मया॥ अपिलक्षैश्च वर्षाणेनान्यथोद्धरणं भवेत्॥ २२॥ इह सर्वेषु कार्येषु स्त्रीभ्यो न्यसा

॥ रामा ॥

॥ १४ ॥

धनं न हि ॥ कार्ये कार्ये ह्यनीश सन्न शोर्द्धेन स्त्रियापहेतुः ॥ २३ ॥ इति स्तुत्वा ततो मित्रं पशुं क्रीतमुवाच ह ॥ पातक्यपितृहन्धन्यो यस्य मीत-
 द्विधः सखा ॥ २४ ॥ येनोद्धतो हं नरकान्नितांतं दारुणादपि ॥ न करोति च य-
 याहेलनं कृतं ॥ अन्ये पुमांसा सुलभाः सदाराश्चाति दुर्लभाः ॥ २५ ॥ यद्यच्च रिष्यथा स्वं हि नरकादति दुःखदात् ॥ कल्यांतं पतितो यावद्
 वरजं ह्यनपस्यकाः ॥ २६ ॥ सस्रनुः पापकर्मापि पापमानो न शोचति ॥ कल्पे वाप्यधवा पुत्रो मोचयिष्यति मां ध्रुवं ॥ २७ ॥ न कश्चिदपि उद्धो-
 यस्य महापातक कर्मणः ॥ निर्गमोति निराशस्य तदुःखं वेद्मि नापरः ॥ २८ ॥ भ्रात्रा वा स्रनुना वा किं कार्यं त्वनुपकारिणा ॥ परोपहितकर्ता
 यः संबंधुरिति निश्चयं ॥ २९ ॥ अहं तुरोरेव मग्ने निराशाश्च निजोद्धतो ॥ उद्धृषेत्तु यो दास्यति जपुण्यार्द्धदानतः ॥ ३० ॥ दातुं नैवास्य
 पुण्यार्द्धमुत्सेहेत नरोपरः ॥ त्वदंते पुरुषव्याघ्र परदुःखेन दुःखितः ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वा तं निजं मित्रं देवदूतस्य संनिधौ ॥ देवं प्रतिततो यात
 स्ताभ्यां सह मु-
 दान्वितः ॥ ३२ ॥ देवदूतं पुरस्कृत्य स्वर्गमार्गस्य देशकं ॥ गच्छतौ तौ परं दृष्ट्वा वित्यूचतुः परस्परं ॥ ३३ ॥ दिष्ट्वा रोरवमासा-
 द्य तस्मात्कृष्टा द्विनिर्गतौ ॥ दिष्ट्वा प्राप्तं शुचिस्नानं पुण्यं दत्तं तयामहत् ॥ ३४ ॥ जन्ममानुष्यकं लब्ध्वा येन वांछितमाप्स्यते ॥ व्यर्थं कृतं तदा
 वाभ्यां नास्तिकत्वेन वर्त्तनात् ॥ ३५ ॥ आः कोपिवेदमार्गं तं कल्पवृक्षं परित्यजेत् ॥ तदन्यधर्मचरणादके शिपरिसेवया ॥ ३६ ॥ अहो महो मनुष्या-
 णां श्रुतिधर्मपरायणं ॥ परित्यज्य च नास्तिक्यं मगत् स्माजलार्थिना ॥ ३७ ॥ आवाभ्यां यानि पापानि कृतानि सुमहत्सु ॥ कल्यांतेनापितैः
 प्राप्तौ नरको नैव तीर्यते ॥ ३८ ॥ आः कोयं च मनुष्याणां अविचारो महानसौ ॥ यक्षणादं सुरवस्यार्थं सद्यते नरकश्चिरं ॥ ३९ ॥ धिङ् नास्तिकादु-
 राचारा मुद्धृते हाजितो जनान् ॥ संसाज्य पुरुषः श्रेष्ठो यैः पापं क्रियते नरः ॥ ४० ॥ भूयस्ते मर्निवैः पापैर्यद्वा तद्वा प्रकल्पते ॥ क्रियते वा तच्छंयं नः
 पापं कष्टतरं त्विह ॥ ४१ ॥ अतिगुप्तं च भिः पापं पापि भिर्यद्विधीयते ॥ तदेव तद्यमो वेत्ति द्र-
 षायः पुण्यपापयोः ॥ ४२ ॥ पापपुण्यप्रकुर्वतो वेदेवा-
 लुक्रियापराः ॥ यमेन परिपीड्यंते दारुणं निरयंगताः ॥ ४३ ॥ वैदिको यद्वचरो स नूनं सर्वकामदः ॥ पूर्वैः पूर्वतरैर्जुष्टसकथं यजते बुधैः ॥ ४४ ॥ ये पुण्य

आषा० म०

॥१५॥

कर्मकुर्वन्ति वेदोक्तनियमादतः॥ लोकद्वयेते पूज्यं तेलभन्ते वांछितं सुखं॥ ४६॥ वेदोक्तकर्मकर्तव्यं पूज्यो विष्णुः सनातनः॥ सक्तव्यावि
षयासक्तिर्जयत्कामादिका॥ नृरिपूना॥ ४७॥ एष एव परो धर्मो एतदाश्रयणं नृणां॥ इह लोके परस्मिन्वा बाधापि न हि बध्यते॥ ४८॥ देहे
संबन्धिनः सर्वे भ्रातृपुत्रपदस्त्विह॥ तस्मिन् गते यकस्येते संतु संबंधमाजिनः॥ ४९॥ पुत्रोदयः प्रिया सर्वे ह्यात्मकामायके वलं॥ आत्म
कामो नयत्रास्ती प्रेम तत्र न विद्यते॥ ५०॥ कस्यार्थे क्रियते पापं येनात्मा बाध्यते दृढं॥ नरके पच्यते वै यो द्यावदाभूतसंल्लवं॥ ५१॥ भारतं वर्ष
मासाद्य हित्वा सुकृतिकर्मयः॥ कुरुते पातकं कर्म निजकृशायके वलं॥ ५२॥ यदाधिगते भूमिं च यत्रैवोपाज्यते द्रव्यं॥ पापं पुण्यं च नान्य
त्र तत्र किंप्रापमर्ज्यते॥ ५३॥ रोहणं समुपागम्य रत्नराशिसमूह्यकं॥ सत्कापापाणश्च कलानादत्ते स विमूढधीः॥ ५४॥ अहो मे होमनु
ष्पाणां कोपि संसारवार्तिनां॥ येनामृतं परिस्रज्य भुंजते विषमादरात्॥ ५५॥ अन्ये किमर्थं गर्ह्यन्ते कुर्वाणाः कर्मपातकं॥ आवाभ्यां तत्कृतं
कर्म येनाद्यनिरयंगतौ॥ ५६॥ स्त्रीणां गते महद्दुःखं महद्दुःखं च जन्मनि॥ बाल्यतारुण्यवृद्धत्वे च विदुः खंतथैव तत्॥ ५७॥ तत्र रागाच्च
कुरुते पातकं यदि मानवः॥ कल्यं यावत्ततो दुःखं तत्कुतो जन्मिनां सुखं॥ ५८॥ मृसोर्भयं मृत्युलोके स्वर्गोपपत्तनाद्भयं॥ तस्माद्देवं परिस्र
ज्य मुक्तिं वांछति सूरयः॥ ५९॥ भृशिता वितरेतरवचो निगदंतौ सह तेन जग्मुः॥ सुरसद्वपत गजाश्च ज्वलस्वपना पाहितभोगमुक्तये॥ ६०॥
पसौ स्वर्गयातमाने॥ यतस्याभार्या स्वप्ने केचिद्देसेव मादुः॥ भद्रे भर्तारौ रवे पच्यमानो लब्धा पुण्यं स्नानजं निगतिस्तौ॥ ६१॥ ताप्याषाढ
स्नानपुण्येन तुल्यं नास्तीहान्यथेनैकल्यं तभाग्यं॥ हित्वा सद्यो दारुणो रौरवांतं प्राप्ते स्वर्गं त्वत्पतिर्मित्रयुक्तः॥ ६२॥ सक्तयानि जपतिय
थात्तया साध्विसाधुनरकात्समुद्धतः॥ ईदृशी भवति कापि गेहिनी चेद्भवसबहुला क्वचित् क्वचित्॥ ६३॥ इत्यथ श्रुतवति विनिदिता पश्य ॥ राम ॥
तिस्मि पुरतो न किंचन॥ स्वप्नकारणं मद्यच्छदापुता ब्राह्मणानतिविशारदान्नगे॥ ६४॥ सत्यमेव मवबुध्यतं ते तो दृष्टसूर्यतनया प्रभावया॥ ११५॥
स्नायते स्म सततं तया शुचौ वत्सरा न्दशच सत्यचादरात्॥ ६५॥ मासलंघनविधेः श्वदानतः स्नानतोपि कृतपुण्यसंचया॥ जीवितं समगमत्

पत्निनीभर्तृलोकमयसत्वरंययो॥६६॥आसाद्यस्वपतिनयद्भूरिपुण्यप्रभावास्वर्गल्लोकादपगतभयंवैश्ववंधामयत्रा॥तत्राकल्पंस्वपति
 सहितास्वार्जितानक्षयात्साभोगान्निष्मभुवनपतिनाप्रीतिदत्तानभुंक्तं॥६७॥इतिदुरितविनाशिस्नानमहात्म्यमुक्तंदिनमणितनयायांमा
 सिचाषाठसंज्ञे॥अवाहितकृतबुद्धिर्मानवोयःशृणोतिप्रतिदिनमयसोपिस्नानपष्ठोत्राभाक्स्यात्॥६८॥इतिश्रीस्कंदपुराणेआषा
 ढमहात्म्येइश्वरस्कंदसंवादेतृतीयोध्यायः॥३॥ ॥इश्वरउवाच॥अथासीद्ब्राह्मणःकोपिनाम्नोलांगलवर्द्धनः॥धनवांश्चाद्विदेशी
 यःकश्यजीविनिरंतरं॥१॥सद्यच्छत्वेदुतधनःपुत्रैर्निष्कासितोगृहात्॥भैक्ष्यवृत्तस्ततोजातोब्राह्मणोदुःस्वपीडितः॥२॥सगत्वातपतीती
 रंतत्रकृतमठीशुभां॥उवाचतत्रभैक्षंसअमान्येनकरोतिसः॥३॥काणानादायभैक्षस्यस्नानंक्त्वापचस्यसो॥देवतापितृभूतेभ्योदत्त्वा
 भुंक्तेचानिस्रः॥४॥एवंस्थितेनचाषाठतेनस्नातास्तुविंशतिः॥एकदातस्यविप्रस्यस्नानार्थंकोपिपांडवः॥५॥तस्यपद्यामुत्तरितः
 तीर्थेषुस्नानमन्वरेत्॥तत्तिलानननुज्ञाप्यागृहीलांगलवर्द्धनः॥६॥तर्पणार्थंनलोभेनतांश्चमस्यतिमात्रकान्॥तीर्थेतिलापहरणात्पा
 तकंयतजायत॥७॥तत्पातकंवज्रलेपोनकेनापिबिनश्यते॥ततःसनिर्ययौविप्रःकुर्वंस्ताप्याःप्रदक्षिणां॥८॥ततःकालेनमहतामृतो
 लांगलवर्द्धनः॥तापीतटेगृहीत्वातुयमदूतैर्यमांतिकं॥९॥नीयतेस्मततोधर्मराजःपप्रच्छलेखकान्॥किंयच्चपुण्यमस्यास्तिकिंयदस्यास्ति
 पातकं॥१०॥विलोक्यकथ्यतांसर्वमेतन्ममलुरान्वितः॥धर्मराजवचश्चुत्वाप्रत्यभाषतलेखकाः॥११॥अनेनप्रथमंपापंयत्कृतंकृषिकर्मणा॥
 तत्सर्वंविलयंयांतीतापिस्नानंप्रभावतः॥१२॥यच्चतापीतटेतेनपातकंतिलचौर्यतः॥क्रियतेस्मतदेवास्तिनान्यकिंचिनविद्यते॥१३॥त
 स्याच्चौषिप्यममेवास्तिनलोभाद्वधीयते॥ततोविमृश्यतैःसार्द्धंधर्मराजोयबुद्धिमान्॥१४॥तत्पापस्यविशुद्ध्यर्थंनरकंवैक्षणान्ततः॥तस्य
 चाज्ञापयामासदेवदूतंदिदेशच॥१५॥ततोसौदेवदूतेनमहात्मनरकेक्षणे॥ततश्चभ्रामितःसर्वानरकानतिदारुणात्॥१६॥हन्यंतेयत्रतेजी
 वापातैर्वहुविधैरपि॥निंदंतस्वकृतंकर्मक्रंदंतश्चपुनःपुनः॥१७॥सतांस्तथाविधान्दृष्ट्वामार्यमाणास्तुडुमुडुः॥यमदूतमथोवाचकृपयाप

आषा० म० रयान्वितः ॥ १८ ॥ कानिका निचपापानि कृतान्येते महीतले ॥ य एवं विविधैर्घातैर्हन्यन्ते च पुनः पुनः ॥ १९ ॥ एतेषां तानि पापानि
 ॥ १९ ॥ ब्रूहि मे यमसेवक ॥ एतत्तस्य वचः श्रुत्वा बभाष यमकिंकरः ॥ २० ॥ ये मातृपितृयोर्भेदः कृतो वा पितृपुत्रयोः ॥ दंपत्योर्मित्रयो
 र्वापितृया न्येषां भुवि स्थितः ॥ २१ ॥ द्वैतैर्यमस्य पीड्यन्ते काष्ठाभ्यां पार्श्वयोर्द्वयोः ॥ क्रकचेः पीड्यमानास्ते दृश्यन्ते च सुदारुणं ॥ २२ ॥
 आकृष्टा येः पिता माता गुरवो ब्राह्मणास्तथा ॥ असंख्याताः कृता दोषाः साधूनां संयतात्मनां ॥ २३ ॥ श्रुतो दरात छिति हि हन्यते
 लोहशंकुतः ॥ कराभ्यां येः परद्रव्यं हतं स्पृष्टाः परस्त्रियः ॥ २४ ॥ छिन्ना जाताः पुनश्छिन्ना क्रियन्ते तत्करा इ नैः ॥ कामातुरै
 र्मर्त्यलोके यैरास्पृष्टाः परस्त्रियः ॥ २५ ॥ आलिंगयन्ति तान् दूता लोहभूमि शिखिद्रुमा ॥ निष्ठीवन् कृतैर्यस्तु देवता यतने जले ॥ २६ ॥
 उल्मुकानि मुखे तेषां क्षिपन्त्येते पुनः पुनः ॥ येनापि पितरो दृष्टो ब्राह्मणा धेनवश्च ये ॥ २७ ॥ पदप्रहाराभिहता छिद्यन्ते लंतदंघ्रयः ॥ ब्राह्म
 णानां गुरूणां च गवां क्रोधवशानुगैः ॥ २८ ॥ प्रहृतांते मुद्गरैश्च हन्यन्ते मर्त्यलोके सकृत् ॥ अभोज्यानां गृहे भुक्तं ब्राह्मणैर्यस्तु लोभतः ॥ २९ ॥
 तेषां मुखेषु क्षिप्यन्ते ज्वाला तालो ह गोलकाः ॥ कृतं पापमयेतस्य ये रभक्षस्य च भक्षणां ॥ ३० ॥ वमं त्याज्यानि वहन्नेत एते भ्रशपीडि
 ताः ॥ पुनः पुनश्च हन्यन्ते शयन्ते च पुनः पुनः ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणानां निहतारो वदतां कृपणा गिरः ॥ सुवर्णस्तेयिनामेषां किंकरैरतिघातकैः ॥ ३२ ॥
 उत्तमांगानि चूर्ण्यन्ते जायन्ते भूय एव च ॥ ब्राह्मणैर्यैः सुरापीता कामतो ह्यवशं कितैः ॥ ३३ ॥ ज्वलतां म्रसन्ते च पाप्यते यमकिंकरैः ॥
 प्रसभं पातयित्वा यलो है संदंशकैर्मुखं ॥ ३४ ॥ विपाद्वा निगडैर्बद्धा हस्तयोः पादयोर्भ्रशं ॥ गुरुस्त्रीणां तु भोक्तृत्वात् लिङ्ग छित्त्वा समुक्क ॥ ३५ ॥
 कं ॥ ३५ ॥ लिङ्गश्रोतसि हन्यन्ते प्रज्वलन्ति लोहशंकवः ॥ महापातकिभिः सार्द्धं नराः संसर्गकारिणः ॥ ३६ ॥ क्षिपन्ति सारकुण्डेषु कृत्वा सर्ग ॥ ३७ ॥
 विवक्षतान् गवां च वधकतारः संप्रेष्यन्ति शिलातलं ॥ ३८ ॥ स्फुटितास्त्रिवसा मांसाः क्रदन्तश्च दिवानिशं ॥ स्त्रीघातकानां मध्यानि पाठ

यित्वाथकिंकरैः॥३८॥पाषाणेश्वप्रपूर्यतेज्वलद्भिरतिदुस्सहैः॥तेकदाहेतुपच्यंतेबालघातकृतस्तुयैः॥३९॥तद्यथायान्नि
 यंतेचजीव्यंतेचपुनस्तथा॥शूलप्रोताश्चतिष्ठन्तिभ्रूणप्रायेनराधमाः॥४०॥लोहतुंडैस्तुधमानावायसैरतिदारुणैः॥मार्यं
 तेथचजीव्यंतेजीवानांकाघातकामुहुः॥४१॥लोहदंतैश्चभिश्चोग्रैर्भुंक्तमांसास्त्रिमेदसः॥जघ्नुःकेवलमात्मार्यंयेपशूनिर्दया
 नराः॥४२॥जीवतामेवमांसानितेषांखादंतिराक्षसाः॥येविप्रनार्यगृह्णन्तिपरद्रव्यंनराधमाः॥४३॥आकार्यतांभोजनार्थंमु
 खेवहृदिक्षिपन्तिचेत्॥जिह्वातालुगलेद्ध्वावेदनाभ्रशमूर्च्छिताः॥४४॥पातिताश्चाहंश्यंतेवेष्टमानाअनेकधा॥छलेनपर
 वित्तानियैर्हृतानिचलोभतः॥४५॥तएतेकतहन्मासाश्चेष्टतापतिताभुवि॥फलितानांपुष्पितानांछेत्तारोयेचशाखिनां॥४६॥क्रियंतेखं
 डशस्तत्रनिःकथैर्यमकिंकरैः॥यैःपरेषांहेवहिःप्रक्षिप्तःक्रोधलोभतः॥४७॥नखप्रभृतिदहन्तेमंदंमंदंविरागिणः॥गरदानिमुखे
 लोहकेशंबोवहिवत्कृताः॥४८॥मार्यंतेपशुवत्तेषांनिर्घृणैर्यमकिंकरैः॥एतेचानापहर्तारोबद्धास्तिष्ठन्तिनित्यशः॥४९॥तीव्रयाक्षु
 धयाविष्टाविलपंतपुनस्तरां॥तैलेक्षुरसहर्तृणांयंत्रेनिःपाज्याकिंकरैः॥५०॥पातयन्तिगतिमांसांक्रंदन्तीनितरांमुहुः॥धातूनामपहर्तृणां
 यंत्रमारोप्यपीडितान्॥५१॥आकर्षयित्तरांधातून्दारुणायमकिंकाराः॥स्त्रियोपिदृश्यपापेननरकेषुदुरत्ययं॥५२॥सहंतेयातनांयामीं
 तादृशामपिदारुणां॥अपिस्वल्पकृतंपापंभुज्यमानंसुदारुणं॥५३॥इहपश्यनरादारान्पात्यमानान्मुहुर्मुहुः॥सुकरंपानकंकर्मक्लीबा
 नामपिकुर्वतां॥५४॥शक्तैरपिसुदुर्भाग्यंभुंजानैरिरयस्त्रितैः॥तस्यान्वपातकंकर्मकर्तव्यंसुहितेप्सितैः॥५५॥मस्युर्दुरेतुनरकैस्तस्मा
 दतिस्त्रीपतः॥इतितेकपितंसर्वमनीषामार्त्तकारणं॥५६॥नरकादर्शिताःसर्वधर्मराजस्यशासनात्॥ब्रजामोधर्मराजस्यसकाशंतस्य
 ज्ञया॥५७॥इत्युक्तःसततोयातोधर्मराजनिवेशनं॥देवहूतेनसाहसआगच्छन्नयवीक्षितः॥५८॥धर्मराजेनतेजस्वीदीप्यमानोयथारविः॥अ

सायद्विजंतं तु बडुमानपुरःसरं ॥५९॥ तत्रोपवेशयामास धर्मराजो निजासने ॥ तपसा षाठ्जनितं तस्य पुण्यमनंतकं ॥६०॥ तात्वा विमानमा
 नीय प्राह लंगलवर्द्धनं ॥ त्वया र्जितो विष्णुलोकः कालसंख्यानविद्यते ॥६१॥ तत्र लोके स्तितेवासः पार्श्वे भगवतो क्षयः ॥ कतंच पातकं स्वल्पं इहा
 नीतो सिसृक्षते ॥६२॥ दर्शितानरकास्तस्मात्तेन तद्विलयंगतं ॥ प्रथमं भुज्यते सत्रयदल्पं पुण्यपापयोः ॥६३॥ तत्त्वया स्वल्पकं पापं भुक्तं दुर्गतिद
 र्शनात् ॥ अतः शुद्धशरीरस्त्वं विमानं वरमारुह ॥६४॥ यातो वैकुण्ठं भवनं भोगाभुंक्ष्वयथेक्षितान् ॥ अर्जितं यत्त्वयामर्त्ये विशांसा षाठ्संभवं ॥६५॥
 तदन्तस्फले पुण्यक्षीयंत न कदाचन ॥ धर्मराजवचश्रुवभाषे ब्राह्मणस्तदा ॥६६॥ यद्यनंतं ममास्तत्र पुण्यं भास्करनंदन ॥ तेन पुण्येन स
 र्वतो निर्गच्छंतु सुदुर्गतेः ॥६७॥ एतद्वाचं धर्मराज कृपां कुरु ममोपरि ॥ मम सर्वेन पुण्येन विंशसा षाठ्जेन तु ॥६८॥ येदृष्टा दुर्गतिप्राप्ता
 मया तानाश्रुमोचय ॥ तं प्रसुवाच रविजः किंते पापैः करिष्यसि ॥६९॥ निजं त्वं भुंक्ष्व सुकृतं ते चिरं संतु नारकाः ॥ स्वकृतं भुज्यते कर्म पापं वा
 यदि वा शुभं ॥७०॥ इह लोके परस्मिन्वाना न्योभो क्ता सिकश्चन ॥ इति मत्वा ब्रजक्षिप्रं विलंबेनात्र मन्त्रते ॥७१॥ ततो सा वंजलिं बध्वा धर्मराज
 मथाब्रवीत् ॥ कथं गच्छामि देवेश मुक्ता तानतिपीडितान् ॥७२॥ यदि पुण्यं ममास्ति तद्दीयतां ह्यविचारतः ॥ एताना पद्मान्दष्ट्रा किं पुण्येन विमो
 चय ॥७३॥ क्षणं वाथ क्षणाद्ध्वाममपुण्यानुसारतः ॥ भवंतु सुखिनः सर्वे जंतवो नरकाजमी ॥७४॥ एवं प्रसादं कुरु मे कृपां कृत्वा ममो
 परि ॥ एतावता मया प्राप्तं सर्वं हि वांछितं फलं ॥७५॥ विष्णुलोके पिमे हर्ष ईदृशो न भविष्यति ॥ यादृगेतान्समालोक्य नरकेभ्यो विनिर्गतान् ॥७६॥
 तस्मादिदं प्रसादं मे कर्तुं महसि सूर्यज ॥ नरकेभ्यो विमुच्येतां नारुणेभ्यो पिडितान् ॥७७॥ तस्यामिगतपुण्यो हं नरकेषु यथाक्रमं ॥ तेन पुण्येन ॥ रा.
 प्रभावेन सात्विकत्वमुपेयुषा ॥७८॥ इति श्रुत्वा यतेनोक्तं धर्मराजो ब्रवीदिदं ॥ अहो महासाहसं किं करोषित्वं विचारय ॥७९॥ नरकात्तिक्ष्णमपि
 परार्थे न सहेतकः ॥ अमृतं हस्तं संप्राप्तं दत्त्वा तेभ्यः प्रसादतः ॥८०॥ प्रयत्नतः समानीय विषं कोत्र जिघ्रिष्यसि ॥ अविचार्य न कर्तव्यं कार्यं किमपि ॥ रा.
 चंडितैः ॥८१॥ नरो विमर्शकारी हियाव जीवं न शोचति ॥ तद्गच्छ स्वसुखप्राप्त्यै किं कार्यं पापि भिस्तवा ॥८२॥ श्रुत्वा वाच पुनर्विप्रो धर्मराजमुखादिति ॥

[OrderDescription]
,CREATED=14.11.19 10:23
,TRANSFERRED=2019/11/14 at 10:31:45
,PAGES=29
,TYPE=STD
,NAME=S0002089
,Book Name=M-509-AASHAD MAHATMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,